

Dr. வெந்துமே

மலிகை பிளகா

MALLIKAI PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

சுதாரியர் : டெரிசனிக் ஜீவத்

மார்ச் - ஏப்ரல் - 1985

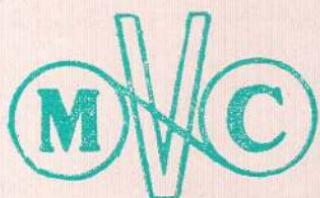
விட்யோ உலகின் சுடர்மணிகள்

மன்விலாவின் அரிய சேவகள்!

* வி.ஐ.பி. * எம்பையர் * தொம்சன் * பிரமிட
* ஏ.வி.எம். * காசினே * ஸ்குயர்
ஆசிய பிரயல் விட்யோ மூலம் பிரதிகள்
வெளியீட்டாளர்களின்

- * தமிழ், சிங்களம், ஹிந்தி, ஆங்கிலம் ஆசிய மொழிப் படங்களின் (BETAMAX-VHS) புத்தம் புதிய, தரமான பிரதிகள்
- * சினிமா படம், பாடல் ஓளி ஒலிப்பதிவுகள்
- * கஸர் படம் பிரதிபண்ணல்
- * விட்யோ படப்பிடிப்பு
- * கெஸ்ட்டுகளில் விளாம்பரம் பிரதிபண்ணல்

இத்தகைய உங்கள் தேவைகளுக்கு நவீன கருவிகளைப் பயன்படுத்துவ அற்புதமான, தரமான தனித்துவமான சேவையைப் பெற்றிட நாடுங்கள்.

MANZILA
VIDEO
CENTRE

225, Messenger Street,
(Armour St. Junction)
COLOMBO - 12.

உங்கள் கிளை நிறுவனங்கள் :

1. கொழும்பு விட்யோ கிளாப் பில: 139, 100 வது மைல் போன்ட், கொழும்பு ஸ்டோர்ஸ் - மாத்தறை.
2. நீல் ஸ்டோர்ஸ் பில: 14, பிரதான வீதி, பலாங்கொடை.

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கல்யாதியிலைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்'

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

187

மார்ச், ஏப்ரல் — 1985

கிருபதூவது ஆண்டு

அன்புள்ள நண்பர்களுக்கு

சென்ற இதழில் நமது வேண்டுகோளை மனதில் கொண்டு பல இலக்கிய நெஞ்சங்கள் நேரடியாகவே நம்மை அனுசி உதவி செய்ய முன் வந்ததையிட்டு மெய்யாகவே மனத் திருப்தியடை கிணரேம்! கடித மூலம் பலர் இவ் வேண்டுகோளை அங்கீகரித்தது டன் ஆவன செய்வதாகவும் வாக்குக் கொடுத்துள்ளனர்.

நமது வேண்டுகோள் தக்கவர்களின் மனதில் பதிந்து ஆக்கிரமான செயல் முறைக்கு ஊக்குவித்ததையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சி யடைகிணரேம்.

திரு. காரை சுந்தரம்பிள்ளை. திரு. சிவத்தம்பி போன்றேரு கடைய கட்டுரைகளைப் போல பல்வேறு வகைப்பட்டவர்களின் கருத்துக் கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து பிரசரிக்க வேண்டும் என்பது பல்வேறு வட்டத்தினரின் விருப்பமாகும்.

தொடர்ந்து இப்படியான சர்ச்சைக்குரிய இலக்கிய ஆக்கங்களை வெளியிடலாம் என நம்புகின்றேம்.

வெளிவரும் புதிய நூல்கள் பற்றி மல்லிகை வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் புத்தகங்களைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்கள் அடிக்கடி இடம் பெறும்.

பல மட்ட எழுத்தாளர்களும் பங்கு கொள்ளத் தக்க விதத்திலே மல்லிகையை வளர்த்தெடுக்க விரும்புகின்றேம். தரமான— சுவைஞர்களின் ஒத்துழைப்பு நமக்குத் தேவை.

மாத நாவல் திட்டம் ஆர்ப்ப முயற்சிகளே. குழநிலை சாதக மான கட்டத்தை அடையும் போதுதான் அதைச் செயல்படுத்த முடியும்.

— ஆசிரியர்

மல்லிகை 234 B, — கே. கே. எஸ். வி.தி., யாழ்ப்பாணம்.

மல்லிகையில் வரும் களதகள் சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையேடு

கள் முன்னேற்றம்
எங்கள் முன்னேற்றம்
நாட்டின் முன்னேற்றம்

மேர்ச்சன்ட் பினான்ஸ் லிமிட்டெட்

4, மேல்மாடி, மொடல் மார்க்கட்,
யாழ்ப்பாணம்.

த. பெ, 63

24183

பேச்சுக்கள்!

பேச்சுக்கள்— தொடர்ந்து பேச்சுக்கள்தான் இந்தத் தேசத்தின் தெசிய கோழிமோ என உண்மையில் நாம் ஆச்சரியப்படுகின்றோம்!

பேசிப் பேசியே சர்வகட்சி வட்டமேஜை மாநாடு மாபெரும் தோல்வியைத் தழுவிக் கொண்டது. கூர்மையாகச் சொல்லப் போனால், கட்டுப்பாடற்ற தொடர் பேச்சுக்கள்தான் அம் மாநாட்டுத் தோல்விக்கு அடிப்படைக் காரணமோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

செயல் நடை முறைக்கும் பேச்சுக்கள் துணை நிற்பவைதான்று ஆனால் பேச்சே தொடர்ந்தால் செயலைப் பற்றி மறந்து பேசிக் கொண்டேயிருக்கலாம்.

அப்பொழுது அப் பேச்சுக்களுக்கு ஓர் அர்த்தமும் இல்லாமல் போவதுடன், மக்கள் மத்தியில் ஒருவித அலட்சிய மட்டுபாவமும், நம்பிக்கையின்முந்தான் முடிவாக மின்சம்ருப்பு வருமாக மீண்டும் வரும்.

தெசிய இனப் பிரச்சினையின் ஆழத்தை, அகலத்தை, அதன் மையத்தை, தோற்றுவாயைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவருமே தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர் என்பதைப் பத்திரிகைச் செய்திக்கூடும் அறிக்கைகளும் துலாம்பரமாக மெய்ப்பிக்கின்றன:

அதற்கான தீர்வு இப்படித்தான் அமைய வேண்டும் எனப் பலரும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். இனப் பிரச்சினைக்குச் சருக்க இரு தீர்வு அவசியம் தேவை, அதை அடைந்தே தீரவேண்டும் என வற்புறுத்திக் கூறுகின்றனர்; மேடைகளிலும் முழுக்கு கின்றனர்.

இருந்தும் பிரச்சினை சிறிது கூடத் தீரும் வழியாகத் தெரிய வில்லை. அதிலுள்ள சிக்கல் தளர்வதற்குப் பதிலாக இன் னும் இறுக்கமடைந்தே வருகிறது. ஆனால் பேச்சுக்கள், தொடர்ந்து பேச்சுக்கள் நடந்த வண்ணமேயிருக்கின்றனவு.

இரு பழுமாழி உண்டு. ‘இரு டன் பேச்சை விட, ஒரு குள்ளி மணியலவு செய்கை எத்தனையோ காத்திரமானது!’ இந்தப் பழுமாழிதான் இப்பொழுது எமக்கு ஞாபகக்கிறது வாழின்று.

நியாயக் தீர்வு ஒன்று ஏற்படத்தான் வேண்டுமென்று இது சுக்ககள் அட்க்கான்ஸ்லாவயாகவும் வரையறுக்கப்பட்டவையாகவும் அமைந்தாலே அதில் பயன் கிடைக்கும்.

இல்லையானால்—

பேச்சுக்கள் பேச்சுக்களாகவே தொடந்து அமையும்.

கடிதம்

இலக்கியத்தில் ஆர்வமும், துடிப்பும் கொண்டுள்ள நான் உங்களைச் சந்தித்து எமது தொடர்புகளை வளர்க்க வேண்டுமென நின்ட நாட்களாக கனவு கொண்டிருந்த எனது நெடுநாள் ஆசை பெய்ரவரி மாத நடுப்பகுதியில் நீங்கள் கொழும்பு வந்திருந்த பொழுது நிறைவேறியது. நான் மல்லிகை அபிமானியாகவும், தங்களின் எழுத்தில் துடிப்பினையும் கண்டு எமது சமுதாய மட்டத்தில் உங்களைப் பற்றி களை ஒர் உயர்ந்த இடத்தில் வைத்திருந்ததும், உங்களைப் பற்றி உயர்வாக நினைத்ததும் உண்மையேதான். ஏனெனில் எழுத்தாளர்கள் தாங்கள் சமுதாயத்தில் மற்றவர்களால் என்றும் மரியாதை செய்யப்பட வேண்டியவர்கள், மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் எனக்கருதுவது இயல்பே. ஆனால் தாங்கள் இதற்கு விதிவிலக்கானவர் என்பதை தற்பொழுது உணருகின்றேன்.

நீங்கள் கொழும்பு வந்திருந்த பொழுது நீங்கள் தங்கியிருந்த இடத்தில் உங்களின் எலிமையான நடவடிக்கைகளை. செயற்பாடு களை இரண்டு நாட்களாக அவதானித்த பின்புதான் மனதில் உள்ள தாழ்வு மனப்பான்மை நீங்கி, தங்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டதிலிருந்து, உங்களின் உண்மையான இலக்கிய நேரடிகளையும் நீங்கள் முன்பொரு தடவை கூறியதுபோல, 'நான் நேரிப்பது மனிதர்களின் இதயத்தையே' என்ற கருத்தினை வெறும் வார்த்தை ஜாலத்துக்காக அன்றி இதய சுத்தியுடன்தான் கூறன்றீர்கள் என்பதை அன்று உணர்ந்து கொண்டேன். கடத்த மாதத் தூண்டிலில் நீங்கள் இச் சம்பவத்தை எழுதியிருந்திர்கள். என்னைப் போல உங்களைத் தவறுன் கண்ணேருட்டத்தில் தாழ்வு மனப்பான் மையில் சந்திக்க முடியாதவர்களுக்கு இச் சம்பவம் நிச்சயம் எடுத்துக்காட்டாகும். உங்களுக்கு இக்கடிதம் வந்து சேரும்போது நான் வெளிநாட்டில் இருப்பேன்.

கொழும்பு - 11.

யோ. புஸ்பராசா

சமுத்து இலக்கியப் பராப்பில் மட்டுமல்ல தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் மல்லிகையின் பணிகளும், சாதனைகளும் என்றுமே மறக்க முடியாத கற்களாக நிலைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தவிர எந்த ஒரு இலக்கிய வாதியாலும் மல்லிகையுடன் தங்களின் பணியை மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது.

தடாகம் இதழ் பார்த்தேன். அட்டைப் படத்தில் தங்களை வரைந்து கொளரவித்துள்ளார்கள். இதிலிருந்து ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இளம் சிற்றேடுகளில் வளர்ந்து வரும் 'தடாகம்' தனது வழிகாட்டல் முன்னேடியாக மல்லிகையை தழுவுகின்றது என்பதையும் மல்லிகையுடன் தங்களின் உழைப்பின் மகத்துவத் தையும் நமக்கு உணர்த்துகின்றது. இளம் இலக்கிய வாதிகளான தடாகத்தினரின் இதயங்களில் மல்லிகை எவ்வளவு ஆழ மாக வேறுன்றி நிலைக்கின்றது என்பதை இன்னும் இன்றுவரையும் அறியாதவர்கள், உணராதவர்கள் உணர்ந்தால் சரி.

இயக்கச்சி.

எஸ். கருணாகரன்

சமாதானப் போராளி

எஸ், விஜயானந்தன்

அண்மையில் காலமான சோவியத் யூனியனின் ஜனதிபதியான தோழர் செர்னன்கோ சாதாரண விவசாயக் கூவியாகத் தவது வாழ்வை ஆரம்பித்தவர், மரணிக்கும் போதோ சோவியத் தாட்டின் அதி உயர் பதவியில் இருந்தார். அவர் 1911 ம் ஆண்டு ஒரு சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இன்மைக் காலம் தொட்டே இவரது செயல்பாடுகள் கொம்சொமோல் என்று கூறப்படும் இனிஞர் ஸ்தாபனத்துடன் தொடர்புபட்டதாகவே இருந்தது. 1931 ம் ஆண்டில் கொம்சொமோலில் செயல்பாடுகள் மூலம் செஞ்சேனியில் உறுதிமிகு செயல் வீரனாக இவரைத் திகழி வைத்தது. 1971 ல் கட்சி இவரைத் தனது அங்கத்தவருக்கிக் கொண்டது.

இவர் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டியின் கட்சி அமைப்பாளர்களுக்கான உயர் கலாசாலையில் பயிற்றப்பட்ட வர். இப் பயிற்சியின் மூலமும் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு இவர் ஆற்றிய தன்னவமற்ற சேவையின் மூலமும் சகல பகுதி மக்களாலும் ஒருங்கிணைந்து மதிக்கத்தக்க கட்சி அமைப்பாளராகவும் பிரசாரராகவும் திகழ்ந்தார்.

1948 ல் மொல்தாவியன் சோவியத் சோசவிசுக் குடியரசின் பிரச்சார எழுச்சிப் பிரிவின் தளபதியாகக் கடமையாற்றினார். இக் கால கட்டத்தில் தனது அறிவு வளிமை அனுபவம் யாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து அக்குடியரசின் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார முன்னேற்றத்திற்ககாவும் தொழிலாளி வர்க்கத்தினரிடையே கம்யூனிஸ்க வர்க்க உணர்வையும் அறிவையும் ஊட்டுவதற்காகவும் அயராது பாடுபட்டார்.

தமது வாழ்நாள் முழுவதும் மார்க்சிச லெனினிசத்திற்கும், பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்திற்கும் முழு விகவாசத்துடன் உழைத்தவர். சமார் பதின்மூன்று மாதங்கள்தான் சோவியத்தின் தலைமையை இவர் அலங்கரித்த பொழுதியும் கூட, உலக சமாதானத்திற்கு தோழர் செர்னன்கோவின் பங்கும் பணியும் மகத் தானதாகும். கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் உலக முரண பாடுகள் பேரழிவின் எல்லைக் கோட்டுக்கு வந்து நிற்கின்றன. அதே வேளையில் உண்மையான அனுவையுதப் பேரழிவின் மார்க்கத்தை தடை செய்யும் உலக மக்களின் இயக்கங்களும் பரவல டெந்து பலம் பெற்று வருகின்றன. சமாதான சகவாழ்வுக் கோட்டபாட்டின் எதிரிகள் கூட இந்த உண்மையினை மறுக்கவில்லை. இக் காலப்பகுதியில் சமாதானத்திற்காகவும் தேச விடுதலைக்கும் கம்யூனிசத்திற்குமாகப் போராடிய வீரர் என்ற வகையில் உலகம் என்றும் தோழர் செர்னன்கோவின் பெயரை நினைவில் வைத்திருக்கும். *

ஆஸ்டிரே

சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த, திரு. முருகு சுப்பிரமணி யன் ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த ‘பொன்னி’ மாசிகையில் இவரது சிறுகதை ஒன்று கால் நூற்றுண்டு களுக்கு முன்னர் அட்டைப்படக் கதையாக வெளிவந்த துண்டு.

நளினமும் ஆழமும் நகைச் சுவையும் மிளிரும் ஒருவகைத் தனி நடை இவருடையது.

‘நிலவிலே பேசுவோம்’ என்ற சிறுகதைக் தொகுதி இவரது முதற் புத்தகம். அத் தொகுதி இன்னும் பலராலும் விதந்து பாராட்டப்படுகின்றது.

நீண்டநாட்களாக இவர் படைப்பிலக்கியவிமதையும் படைக் காதது பெரிய குறை. ஆக்குறை நீங்க வேண்டும், அன்றாரது உருவத்தை அட்டையில் பதிப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சியடை கிண்றோம்.

— ஆசிரியர்

தனித்தாவ ஆற்றல் மிக்கவர்

— ‘சுசி பாரதி’

நண்பர் ரகுநாதனை முதன் முதலில் சந்தித்தது பற்றி நினைத் துப் பார்க்கின்றேன். ரசம் கழன்ற கண்ணடியில் பார்ப்பது போன்று ஒன்றும் தெளிவில்லாமலுள்ளது. வெள்ளியோடு வெள்ளி எட்டு, சனி ஒன்பது, ஞயிறு பத்து என்று பெண்கள் கணக்குப் பார்ப்பது போல நானும் நினைவுக்கு எட்டியவரை கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கின்றேன். ஒன்றும் தெளிவில்லாமல்தான் இருக்கிறது.

கொழும்பில் வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் நான் பணியாற்றக் கொடங்கிய காலம் அது அப்பொழுது ஒரு தினம் ரகுநாதனைச் சுதந்திரன் காரியாலயத்தில் சந்தித்த ஞாபகம். 1911ம் ஆண்டாக இருக்க வேண்டும்.

‘சுதந்திரன்’ மூலம்தான் ரகுநாதனை அறிந்தவன் நான் அன்றைய ‘சுதந்திரன்’ மீது எனக்கு அளவிலாத பற்று. அப்பே! சு அதன் ஆசிரியர் திரு. எஸ். ரி. சிவநாயகம் பிரபல தமிழ்த் திருக்களில் திறமையான பத்திரிகையாளர்களாகத் திகழ்ந்தவர்களும்

திகழ்பவர்களும் சுதந்திரனில் பணியாற்றியவர்களே. இலக்கிய உலகில் தனித்துவத்துடன் பிரகாசிப்பவர்களும் சுதந்திரனில் எழுதியவர்களே. 'சுதந்திரன்' மூலம் நான் அறிந்து நேசித்த— மதித்த கவிஞர்களான புரட்சிக்கமால், தில்லைச் சிவன் முதலியவர்கள் இன்று ஏனோ ஒதுங்கிவிட்டார்கள். இது கவலைக்குரிய ஒரு விஷயம்.

ஆனால்— நண்பர் ரகுநாதன் எழுதுவதை முற்றுக்க கைவிட்டவர்கள். குஞ்சரம் ஒன்று சன்றூற போதும் என்பார்களே, இருந்தாற் போன்று என்றாவது ஒரு நாள் அவரது ஆக்கம் வெளி வரும்.

ரகுநாதன் கதை அவரது பெயர் இல்லாமலேயே பத்திரிகையில் வெளிவந்ததாலும் ரகுநாதன் வாசகர்கள் கண்ணே மூடிக் கொண்டு சொல்லி விடுவார்கள், அதனை எழுதினவர் யாரென்று. அத்தனை தனித்துவம். அந்தக் தனித்துவம் அவருக்குக் கைவந்த கலை. அதனை யாரும் 'இமிட்டேட்' பண்ணியிடவும் மூடியாது.

இப்படித் தனித்துவ ஆற்றல் மிக்க சமூகச் சிறுமைகளைக் கண்டு கொதிக்கின்ற ஓர் எழுத்தாளனின் ஆக்கங்களைப் பாராட்டவோ, விமர்சிக்கவோ யாரும் முன்வரவில்லையென்றால் அது சமூகத்தின் குருட்டுத்தன்மையையே புலப்படுத்துவதாகும். தமிழ் நாட்டின் பாரிய வெளியிட்டு நிறுவனமான பாரி நிலைம் 11.60 ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட 'நிலவிலே பேசவோம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி யில் இது பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளமை அவரது தூய உள்ளத்தி வெழுந்த வேதனையின் வெளிப்பாடாகும்.

கடந்தவாரம் ரகுநாதனைச் சந்தித்து உரையாடினேன். அப்பொழுது அவர் எனக்குச் சொல்லிய ஏராளமான தகவல்களில் சிலவற்றை இங்கு தருகின்றேன்:

'1945ல் எனது 16வது வயதில், எனது முதலாவது சிறுகதையை எழுதி ஈழகேசரிக்கு அனுப்பினேன். மறுவாரமே அக்கதை பிரசரமாயிற்று கதை பிரசரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டதென்று அதன் ஆசிரியர் திரு. இராஜ அரியரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய பதில் ஊட்டிய உற்சாகமே தொடர்ந்து என்னை எழுத்துத் துறையில் முன்னேற்றத் துண்டியது. இன்றைய பத்திரிகையாளர்கள் இதனைக் கருத்திற் கொண்டு இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பது எனது அவா.

தொடர்ந்து சுதந்திரன், வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளிலும் நின்று போய் பெயர் மறந்துவிட்ட பல பத்திரிகைகளிலும் உற்சாகமாக எழுதினேன். புதுக்கோட்டடையிலிருந்து திரு. முருகு சப்பிரமணியன் ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'பொன்னி' சுஞ்சிகை 1951ல் எனது இரு சிறுகதைகளை அட்டைப் படக் கதைகளாக வெளியிட்டமை மேலும் எனக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவ தாயிருந்தது. சுதந்திரன் பத்திரிகையில்தான் மிக அதிகமாக எழுதினேன்.

வீரகேசரியின் ஒரு நத்தார்ச் சிறப்பு மலரில் எனது கதை இடம் பெறுமென்று விளம்பரப்படுத்திவிட்டு அந்த ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கு முந்தின வியாழக்கிழமை மாலையிலேயே குந்தியிருந்து

ஒரு கதையை எழுதி, அப்போது நான் வீரகேசரி நிருபராநுயித்த படியால் அன்றையச் செய்திகளுடன் சேர்த்துக் கதையையும் தபாவில் அனுப்பி, அந்த வாரமே அக்கதை ((படம் வரைந்து புளக் செய்து) பிரசரரு செய்த அசர சாதனையும் உண்டு. காலக் கணக்காய் எழுதாமல் இருந்துவிடும் சாதனையும் உண்டு.

சிறுகதையோடு ஆரம்பித்த எனது இலக்கியப் பணி, கட்டுரை கவிதை, விமர்சனம் என்று வியாபித்த போதும், எண்ணிக்கையில் குறைவானவையே. ஆயினும் அவை ஒவ்வொன்றும் என் பெயரைப் பிடித்து நிலை நிறுத்துவதாகவே அமைந்துவிடும். கல்வியின் குறிக்கோள் பற்றி நான் எழுதிய ஒரு கவிதைக்கு கலாநிதி க. கௌலாசபதி எழுதிய குறிப்பில், சங்க யாப்பின் செறிவும், இராமலிங்கரின் கனிவும் இணைந்துள்ளதாகவும், நான் முதல்தரக் கவிஞராகி விட்டதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மாவிட்டபுரம் ஆலயப் பிரவேசப் போராட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்ட 'கந்தன் கருணை' நாடகம், நாடக பாளிகளுக்காகச் சிறு சிறு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு, அம்பலத்தாடிகள் நடிகர் ஒன்றியம், நாடக அரங்கு போன்ற பல அமைப்புக்களால் பல தடவை மேடையேற்றப்பட்ட பெருமைக்குரியது. காலப் போக்கில் 'கந்தன் கருணை'யைத் தமது சொந்தப் படைப்பு என்று விளம்பரம் செய்தவர்களும் உண்டு.

நீண்டகால இடைவெளிக்குப்பிறகு நான் எழுதிய 'போர்வை' என்ற கதை பெரிதும் பாராட்டப் பெற்றது. அதன் கருத்துத் தாக்கத்தால் சில நாடக மன்றங்கள் அதனை நாடகமாக்கி அரங்கேற்றின. போட்டிகளிலும் இந் நாடகம் வெற்றியீடியதால், அது தொலைக் காட்சியிலும் ஒளிபரப்பப்பட்டது. இக்கதை இந்த ஆண்டு 'தாமரை'யில் மீண்டும் பிரசரிக்கப்பட்டு, குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் பிரசரமான கதைகளுக்கிடையிலான போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளதாக அறிகிறேன்.

இலக்கிய உலகில் நிலவும் போவித்தனமும், விளம்பர வேஷ முழுமே என்னை எழுத முடியாமற் செய்துள்ளன. 30, 35 வருடங்களுக்கு முன்பு எழுதுவதற்குப் பேனு பிடித்தபோது நெஞ்சில் ஒரு சத்திய நெருப்பு எழுந்தது. ஒரு புதிய உலகைப் படைப்பதற்காகவே எழுதினேன். இப்போது இலக்கியம் என்றால் வெறும் பம்மாத்தாகப் படுகிறது. புகழுக்காகவும், சமூக அந்தஸ்துக்காகவும், வேறு பின்னணி நோக்கங்களுக்காகவும் இலக்கியம் படைப்பதை நான் முற்றாக வெறுக்கின்றேன். இலக்கியம் என்பது இலட்சியத்தினடியாகப் பிறக்க வேண்டும் என்பதே என் கருத்து'

ஒரு முடை பதரை நாள் முழுவதும் துழாவி ஒரு நெல்லீப் பொறுக்கி எடுப்பது போன்ற வேலை, சில சமயம் ஒரு முழுநாள் வேலைகூட வியர்த்தமாகி விடலாம். இப்படி நான் ஒருநாள் குப்பையைக் கிளரிக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு குண்டுமணி கிடைத்தது. அது ரகுநாதனின் கதை 'நிவிலே பேகவோம்' என்ற கதை. அ.ந.கந்தசாமி இப்படிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அப்போது சுதந்தி ரன் பத்திரிகையில் அவர் பணியாற்றி கொண்டிருந்தது குறிப்பி டத்தக்கது.

வேட்டைத் தடம்

சின்னக்குட்டியின் வாழ்க்கை, சிறைக்களுத்தினேனுடு பின் விப் பிளைந்து விட்டது. அவனுக்கு விருத்தெரிந்த காலத்திலிருந்து சிறைக்க குளத்தின்கரையிலேயே பகல் வேணாகவில் பெரும்பகுதியைக் கழித்து வருகிறான். குடியிருப்பிலிருந்து விவகி, இரண்டு மைல்கள் தென்கிழக்கில் காட்டின் மத்தியில் சிறைக்க குளம், நீர் தேங்கி வைத்திருக்காத முறிப்புக் குளமாகக் கிடக்கிறது. மழை காலத்தில் சிறைக்களுத்தில் நீர் தேங்கி நீர் வர்ந்து நிவம் வறங்கிறும்.

சிறைக்குள வெளி யிருப்பார்ந்து வளர்ந்த பாலைமரங்களும், முதிரை மரங்களும் ஏராளமாக வளர்ந்திருந்தன. அத்துடன் அக்குவத்தின் மத்தியில் வருடம் முழுவதும் நீர் நிற்கும் கண்றுத் தேங்கம் ஒன்றும் இருக்கின்றது. ஆலோ சின்னக்குட்டியின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வருவாயை இவை குறையின்றி வழங்கின.

ஆற்றுத் தேக்கத்திற்கு நீராருத்த வரும் சிறிய விவங்குகளைத் தடம் வைத்துப் பிடித்து குடிபிருப்பில் இறைச்சியாகவோ அல்லது வற்றலாகவோ விற்ப

தும், பாலைமரங்கள் பழுத்துச் சொலியும் காலத்தில் பழங்களைக் கடக்கவில் சேகரித்து பட்டியத்திற்குப் போகும் வியாபாரிகளிடம் விற்பதும், காட்டில் தேன் சேகரித்து விற்பதும் அவனுது தொழில்களாக இருந்தன. இவற்றின் மூலம் நான்குபேர் அடங்கிய அவன் குடும்பத்திற்குச் சூலிப்பதற்குப் போதுமான வருவாய் கிடைத்தபோதிலும் அவனுக்கிறுந்த இரண்டு பலவீணங்கள் வருவாய்ப் பற்றுக்குறையை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

மாலை வேணாகவில் அவனுக்குக் கிபிபுத் தேவைப்பட்டது. இரவு வேணாகவில் அவனுக்குப் பெண் ககம் தேவைப்பட்டது. இரண்டாவது தேவையை மீண்டுமியிட்டிருந்து மட்டுமென்றி. குடியிருப்பில் தனித்து வாழ்ந்த இன்னொருத்தியிடமும் பெற்றுக்கொண்டான். எனவே இயல்பாகவே அவனுக்கு வருவாய் அதிகம் தேவைப்பட்டது.

இன்று அவன் முன் பெரிய தொரு பிரச்சினை தலைதூக்கியுள்ளது.

அவனுடைய இரண்டாவது பெண் குழந்தைக்கு இரண்டு நாட்களாகக் கடும் கங்கீயம். உள்ளுர் வைத்தியர் முருகேது

கையை விரித்துவிட்டார். பட்டி ஏத்து ஆஸ்பத்திரிக்கு உடனடி யாகக் கொண்டு செல்லும்படி கூறிவிட்டார். பட்டினத்திற்குப் போவதென்றால் கையில் குறைந்தது இருந்து நூறாவாவது இருக்க வேண்டும்.

அவன் வல்லையோடு சிறங்கச் சூளத்திற்கு வந்தான். இராவு விவங்குகளைப் பிடிக்க இட்டிருந்த தடம் அவிழ்ருது கிடந்தது. சிக்கிய மிருகம் தடத்தைக் கழற்றி விட்டுச் சென்றுவிட்டது. காலடித் தடங்களிலிருந்து அகப்பட்ட விவங்கு மானுக அல்லது மரையாக இருக்க வேண்டும்.

ஏக்கத்தோடு கழன்று கிடக்கும் தடத்தைப் பார்த்தான். அது மட்டும் அகப்பட்டிருந்தால் அவன் தன் பிள்ளையைப் பட்டி ஏத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்குத் தேவையான பணத்தில் ஒரு பகுதி கிடைத்திருக்கும்.

விலங்குகளைத் தடமிட்டுப் பிடிப்பதில் சின்வக்குட்டி கெட்டிக்காரன். அவன் தந்தை விவலையன் அவனுக்குக் காட்டித் தந்த கலை, ஊற்றுத் தேக்கத்திற்கு நீரிருந்த வரும் விலங்குகள். காட்டிலிருந்து சிறங்கக்குளவெளி யில் பிரவேசிக்கும் பாதையை நன்கு அவதானித்து. அப்பாலை பின் இருபுறம் மரங்களிலும் தடக்கயிற்றியைக் காட்டிவிடுவான். மனிதவாடை தடக்கயிற்றில் இருக்காதவாறு விவங்கிச்சின் தடமண்ணை அவற்றில் அப்பி விடுவான்.

தடத்தில் சிக்கிக் கொண்ட விலங்குகள் தப்பிச் செல்ல முயன்று தம் கழுத்தை முறித்துக் கொள்ளும். ஒரு தடவை தடமிட்ட பாதையில் பின்னர் வெகு நாட்களுக்கு விவங்குகள் வராது. அதனால் தடமிடும் இடத்தை அவன் மாற்றிக் கொள்ள நேரிடும். அவன் அதிர்ஸ்டம் அந்தச் சுற்றுடலில் நீச்

வற்றுத் நீர்த்தேக்கமாக இருப்பது. ஊற்றுத் தேக்கமாதவாக விடாய் கொண்ட விலங்கு ஓயிதிருந்தும் அபாயத்தையும் மறந்து வரந்தது

சின்வக்குட்டி வல்லையோடு கழன்றுகிடந்த தடத்தை எடுத்து இன்னெனுரு இடத்தில் பக்குவமாகப் போருத்தி வைத்தான். இனி விவங்கு படுவது இன்னே நாளையோ?

பாலை மரங்கள் பூக்கத் தொடங்கியிருந்தன. பாலைப் பழங்கள் கேள்விப்பதற்கு வெகு காலம் இருக்கிறது. போந்து களில் தேன் அகப்படுமோவென்பது மிகவும் சந்தேகமே. சேகரித்த தேனை உண்டு தேவிக்கள் வாழ்கின்ற பகுவம். என்ன செய்வது?

மாலை வரை சிறங்க குளக்கரை யில் அமர்த்தியிருந்தான். வேட்டையையும் தேன் ஏருப்பதையும் நம்பி இனி இருக்கக் கூடாது. வேளாண்மை செய்வதற்குக் குடியிருப்பில் நீர்ப்பாசனங்களையிடினு. வேறென்ன தொழில் செய்வது?

அவன் அமர்ந்திருந்த மரத்தின் கிளைகளில் சுவசலப்பு எழுந்தது. நீயிர்ந்து பார்த்தான். குருங்குகள் கிளை தாவிச் செல்வது தெரிந்தது. முள்ளம் பன்றியொன்று மெதுவாக ஊற்றுத் தேக்கத்தை நோக்கி நீருந்த வருவதும் உதரிந்தது.

“இட்டில் குழந்தை எப்படி இருக்கிறானோ? யாரிடமாவது கடமைக் காச் கேட்டுப்பார்த்தால் என்ன?”

அந்த எண்களம் எழுந்ததும் எழுந்து வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

வழியில் கனகசபை எதிர்ப்பட்டார். அந்தச் சிராமத்தின் பெரிய கமக்காரர் அயரி, அவ

வரக் கண்டதும் அவன் ஒதுங்கி தின்றன.

'என்னடா, கிண்ணக்குட்டி சோர்ந்து வாரூய்?.....'

'வீட்டில் குழந்தைக்குச் சுக மில்லை, ஜூயா. பட்டினத்திற்குக் கொண்டு போகும்படி வைத்தி யர் சொல்லுரூர். கையில் ஒரு காசமில்லை, என்ன செய்யிற தென்று தெரியவில்லை'

'மெய்யாகத்தானே..? அஞ் வது கிடிப்புக்கோ?'

கிவ சத்தியமா ஜயா.....

'சரி வீட்டுக்கு வாதாறன். விடியப்பற பஸ்கிலை பிள்ளையைக் கொண்டுபோய் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்துவிடு. விசரா, இவ்வளவு சேரமும் என்ன செய்தனி? சரி, சரி' அவர் நடந்தார்.

அவன் நன்றியுடன் அவரைப் பார்த்தான். அவன் கடன் என்று ஏவிடமும் பணம் கேட்பவன்றன.

பெரிய கமக்காரர் பணம் கொடுக்கும்பேது கொன்றார்: "இதோ பார் சின்னக்குட்டி... நீ இப்ப செய்யிற தொழி கூ விட்டிடு. பறி பாவம். தடம் வைத்து வாயில்லாப் பிராணி களை வருத்திப் பிடிக்கிறது சரி பில்லை பரம்பரையாக இந்தத் தொழிலை ஏன் செய்யிறும்? இது விடுவில்லாத தொழி வென்றியோ..."

'எனக்கு வேறை தொழில் தெரியாது, ஜயா. வேளாண்மை செய்யலாம் என்றால் கானி யில்லை.....'

'நான் கானி தாறன். இடக்கராவயலை நீ குத்தைக்கு எடு. இனிமேல் அதைச் செய்'

சரி, ஜயா.....

பெரிய கமக்காரர் செல்வது சரியாகவே அவனுக்குப் பட்டது.

குழந்தையையும் மனையையும் ஆஸ்பத்திரியில் விட்டுவிட்டு

அவன் திரும்பி வந்தான். பயப் படுமேப்போக எதுவுமில்லையென்டாக்டர் சொல்லிவிட்டார்.

அன்று மாலை அவன் சிற கைக் குன்றதிற்குச் சென்றான். இனிமேல் தடம் வைத்து விலங்குகளைப் பிடிக்கின்ற தொழிலைச் செய்யக்கூடாது. பாக்கிப் பழங்கள் சேகரிக்கலாம். தேன் எடுகிவிறதும் பழி பாவம். ஒவ்வொரு துளியாக தேனீக்கன் சேகரிப்பதை ஓரேயடியாக எடுப்பது பழி. சமம்தான் செய்யவேண்டும்.

குளக்கட்டில் ஏறியபோது விழிகள் தம்மையறியாமல் தடம் வைத்து ஓட்டத்தைப் பார்த்தன. தடத்தில் அகப்பட்ட மான்சிடு விததுக் கொன்றத் திமிறுவது தொந்தது. மாத்தில் மலர்க்கி, ஒடிச் சென்றான்.

மரக்கட்டை ஒன்றிகள் எடுத்து மானின் உச்சிப்பொட்டுவில் பலமாக வடித்தான். சிறிய தொகு முகைகளுடன் அது அப்படியே நிறத்தில் பரிதாபப்பாகச் சரிந்தது. மானின் கழுத்திலீருந்த தடத்தைக் கழற்றி எடுத்தான். தடத்தைக் கழற்றும் போது 'இனிமேல் இப்படிச் செய்யக்கூடாது' என எண்ணிக் கொண்டான்.

கழற்றிய தடத்தை வெறிருங்கிடத்தில் பொருத்தம்போது அவ்வாறை மனம் எண்ணமிட்டது. பொருத்திய இடத்தில் இருந்த மரப்பொந்தொன்றில் தேனீக்களின் மெல்லிய இரைச்சல் எழுந்ததையும் கேட்டான்.

'தேன் இருக்கிறது. தானைக் குப் பார்க்க வேண்டும்'

மானைத் தூக்கித் தோழில் போடும்போது, பெரிய கமக்காரருக்குத் தெளியாமல் விற்க வேண்டும் என்று மனதில் பட்டது.

ஒரு துயர் நினைவு

கே. விஜயன்

தபால் வந்துவிட்டது?

தாவி ஒடிச் சென்று ஏடி தத்தை 'பெக்கைவாய் பண்டா' விடமிருந்து கைநிறைய வாங்கி சின்ன அரும்புக் கால்கள் தனுக்கு நிடை போட, பிஞ்சு உதடுகளுக்குள் புதைந்து கிடற்ற முத்துப் பற்கள் மின்னவென வெளித் தோன்றி பீரகாசிக்க, அந்தக் கடிதத்தைச் சுமந்து வற்தான் என் அருமை மகள்.

'டொபி தா!'

கடிதத்தைப் பின்னால் மறைத்து, ஒரு கையை மட்டும் நீட்டி மழுஸை மொழி உதிர்த்தாள். டொபி கொடுத்தால் தான் கடிதம் கொடுப்பானாம். பேரங் எப்படி?

'இந்தியக் கடிதம்'

அடாா! என் ஆனந்தத் திற்கு அளவில்லை.

'ஒன்றென இரண்டு டொபி கொடுக்கலாம்!'

நெஞ்சின் நினைவுகள் இன் பத்துள் புதைந்து பிரவகித்தன. ஆனால் அந்தக் கடிதம்.....!

அதனைப் பிரிக்காமலே நான் கல்லெனச் சமைந்தேன். நெஞ்சிற்குள் கணுக்கிக் கொண்டது.

நனுப்பியவர் யார் என்ற பகுதியில் என் கண்கள் தாவி ஒடியபொழுது.....

பி. ரஹி,

கேட்

கோ. ச. பழாமன்

'வெட்' என்ற அந்த வார்த்தைகள் என்னை நடுநடு சூங்கி செய்தன.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன் வர்தான் நன்பன் காவலுர் ஜெகநாதன் வீடு வந்திருந்த பொழுது, பவராமனைச் சுத்தித்த தாகவும், அவர் கையீனமுற்று வைத்தியகாலையில் அநுமதிக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் தகவல் தந்திருந்தார்.

ஆனால் இந்தக் கடிதம் அவர் தலமுற்றார் என்ற நல்ல செய்தியைச் சொல்லாமல் அவர் காவலர் கமந்து வந்தது.

9-9-1979ல் சுழுதாடு பத்திரிகையில் 'புதிய அலைகளின் பிரசவங்கள்' என்று நான் எழுதிய ஒருக்கட்டுரையில் கோ. ச. பழாமனைன் கலிதைகளைப் பற்றி எழுதிய பொழுது 'மனித நேய மிக்க ஓர் ஆற்றல் மிகு படைப்பாளி' என அவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அந்தாளைவு தான் அவர் மீண் மீக நீண்ட தொகு கடிதத்தை எனக்கு எழுதி யிருந்தார். அதில் சில வரிகள் மற்க முடியாதவை.

'உங்கள் சிறுக்கைத்தன் சில வற்றைப் படித்ததுண்டு. அவை அளவற்ற மதிப்பை உங்கள் மீது என்னுள் பதித்தன. ஓர் ஆத்மார் தத்து

தேயத்தை ஏற்படுத்தின். ஆனால் எண்ணீப் பற்றி நீங்கள் எழுதிய அந்த வரிகள் எண்ணுவின் ஒர் அசர பயத் கூடியே உண்டுபண்ணி விட்டன. இரவும், பகலும் அதனையே சொல்லிச் சொல்லி ஸ்ரீ ராம ஜெயம் பண்ணுவது போல ஜெயபிக் கத் தொடங்கி விட்டேன். இவி நான் ஓயமாட்டேன். எழுதிக் குலிக்கப் போகின் நேன். உங்கள் விமர்சனம் என் படைப்பாற்றலுக்குத் தினி போடுகிறது'

இப்படியே அந்தக் கடிதம் நீன் கிறது.

இராஜபாளையம் சிறந்த இலக்கிய கர்த்தாக்களை உள்ள டக்கியது. கோ.மா. கோதண்டம், பன்மொழிப் புவவர் ஜகன்னத ராஜா, பூசை துரை ராஜா போன்ற இலக்கிய தருக்கள் விழுது பரப்பி நீற்கும் ஆவமரங்களாக, தழைத்தோங்கி தீற்கும் இந்த மன்னைவிருந்து கொ. சாவும் நிமிர்ந்து நிற்கிறார்.

ஒரு சாதாரண விவசாயி 5-வரையே படித்துள்ளார். எனினும் அவர் எழுத்துக்கள் அனுபவப் படிப்பீரிருந்து இன்றான் தெழுந்தலை. சமூக மனர்வினை மூலதனமாக்கி சிறந்த கவிதை களையும், கதைகளையும் அவர் எழுதினார். ‘ஜப்தி’ போன்ற கவிதைகள் பல மொழிகளில் தோன்றிவிட்டன.

ஆவமரத்தின்
விடிநிழவில் அமர்ந்திருந்து
என்ன எழுதுகிறுய்
என்னருமை கவி நண்பா!

போன்ற நீண்ட அரும் கவிதை கண் தோழமை நேயம் கொண்டதால், சக எழுத்தானருக்கு

சமூக உணர்வினை கூத வடிவில் ஜட்டுபவை வெறும் ஒசை நயமே கவிதையாக மினி கும் இந்நாட்களில் அவர் உழைக்கும் ஜவக்களின் கூத்தை, அவர்களுடைய வாழ்வின் கோலங்களை கவிதை வடிவில் சித்திரமாக்கி வரும்.

பொழுது சாய்த்தும்
மானே
மயிலே
என்றவன்
ஒய்த்ததும்
முதி
கழுதே
எழுந்திரு
என்றான்:

வாழ்க்கை உயிர்த்துடிப்புடன் சித்திரமாகிறதல்லவா? இப்படி அவர் கவிதைகள் சித்திரமாக வரவே

கணக்கு, புதுக்கணக்கு, ரிகின் என்ற மினிக்கவிதை தொகுப்புகளும் பார்வை, இன்னும் ஒரு மேக. உர்க்கால் போன்ற சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் அவருடைய பிரசவங்களே!

அவர் கடிதங்களும் மிகவும் கவையானவை, தாங்கள் ஒரு வரையொருவர் சந்தித்ததில்லை. முகமறியா நட்புத்தான். கடிதங்கள் வாழ்க்கை வெளிச்சங்களாக இருந்தன. ஒரு முறை இலங்கை வரவேண்டும் என அடிக்கடி எழுதுவார். அவர் தங்கறிஞர்த்த விதிகள் எவை தெரியுமா! மேமன் கவியின் ஜந்தாம் குறுக்குத் தெரு என்ற கவிதையில் வரும் தெரு.

மனீத நேயமிக்க இந்த படைப்பாளியின் எண்ணங்கள் தான் எவ்வளவு உயர்வானவை.

நெஞ்சும் விம்மி கண்ணங்கள் காசல் இருக்க முடியவில்லை, இ

இரு கவிஞரின் இரு படைப்புகள்

— அந்தனி ஜீவா

சமுதாயத்துக்குப் பயன்படாத எந்த இலக்கியமும் சத்தற்றதாகும். இலக்கியம் என்பது இலக்கியத்துக்காகவே என்ற கொள்கையைக்ட, இலக்கியம் மக்களுக்காகவே எனும் கொள்கையை அதிக அழுத்தத்தோடு வலியுறுத்தப்படும் காலம் இது.

சொல் புதிது, கலை புதிது. சோதிமிகு நவ கலைத் தன்று கவிஞர்களுக்குப் புதியதாக மந்திரத்தையே கூறிச் சென்றுள்ளே பாரதி. அந்தச் சொல்லுக்குப் பட்டப்பட்டு, பின்னர் வந்த கவிஞர்கள் பலர் படைப்புகளைத் தந்துள்ளனர். தமிழகக் கவிஞர்களை விட ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பலர் பாரதிக்குக் காரிசாகத் திகழ்ந்துள்ளனர்.

நீண்ட காலம் தயில் கோணடிருத் மலையகத்தின் குறிஞ்சிக் குயிலோன்ற தயில்விடுத்து புதிய வேதத்துடன் கவிதா வாணில் சிறந்தது வந்துள்ளது. அந்த மலைநாட்டிக் கவிஞரின் இரு படைப்புகள் அதுவும் இரு மொழியில் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்து கவிஞரை எல்லா இவ மக்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

கண்டி மாநாகருக்க ஏருதிலுள்ள கல்வின்மையைச் சோர்ந்த கவிஞர் எம். எஸ். எம். ஹல்மதினின் ‘காலத்தின் கோவங்கள்’ என்ற தமிழ் கவிகளத் தொகுப்பு, ‘புணராசம்பு’ என்ற ஆங்கில மீவியத்தத் தொகுப்பும் இப்பொழுது நமது கரங்களில் தவழ் கின்றன.

“எவரும் எதையும் சொல்லட்டும்
எனை எப்படியும் எடைபோட்டும்
சுவருக்குள்ளே நானென்றும்
கருவியற்ற இருக்காமல்
நவ நவமான கருக்குக்களை
நல்வ தென்றே விழைப்பவற்றை
தவழே வந்தினும் அஞ்சாது
தனிந்து கூறத் தயங்கேளே!!”

எனத் துணிந்து கூறுகிறீர் கவிஞர்:

சமுதாய முன்னேற்றத்தையும், தனி பலிதனின் சீர்திருத்தத் தையும், தத்துவால் சிந்தனையும் தாங்கி மலருப் பல்ளூர் கல ஹின்ஸை எம். எச். எம். ஹல்மீதனின் 'காலத்தின் கோவங்கள்' என்ற கவிதைத் தொகுதி நிதர்சணக்களையும், நியாயங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் சமுதாயத்தில் நிச்சயம் தனி இடத்தைப் பெறும் என்பதில் ஜூயில்ஸ். இவ்வாறு அவ்ந்துரையில் எழுத்தாளர் அ. வி. அப்துவ் வைது கறுகின்றார்.

கவிஞர் ஹல்மீதன் தன் எழுத்தாளர் சமுதாயத்தைப் பற்றி அறிப்பிடுகையில்;

எழுத்தாளன் பணிகள் என்றென்றும்
உற்றம் மிகுந்த பணியின்கோலே.
எழுத்தால் இயக்கிய உணர்வாலே
என்றும் அவனே உயர்ந்தவைகும்
கொழுத்த பணத்தின் முன்னிருப்பில்
கவியின் படைப்புகள் எல்லாமே
எழுந்து நிற்கும் இமயம்போல
இதற்கே சடாப் சதுமியில்.

காலத்தின் கோவங்கள் கவைத் தொரு குதியில் கவிஞரின் 'ஆங்மா' வெளிப்படுகின்றது.

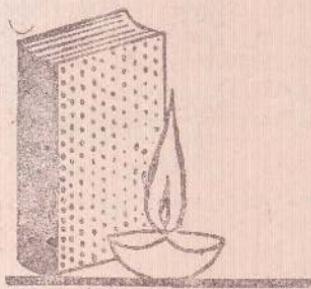
ஷட்டீத் கால் நூற்றுக்கணக்கு கவிதை படைத்த கவிஞர் ஹல்மீதன் இந்தக் காலத்தின் கோவங்கள் மூலம் நம்மகத்திலுள்ள சிறந்த கவிஞர்கள் வரிகையில் தமிழையும் இனங்காட்டுகின்றார்.

தமிழில் கவிருதுக்கு எந்தகைய ஆற்றல் உண்டோ அதைப் போல ஆங்கிலமும் அவருக்கு கைவரப் பெற்றால்தா. கவிஞர் 'புளொசமல்' என்ற ஆங்கிலக் கவிதைத் தொகுதி கவிஞரை சர்வதேச அந்தல்லதிற்கு உபர்த்தும் என்பது வெறும் வார்த்தை எல்ல. மலைநாட்டின் இயக்கிய முன்னேடு சி. வி. வேறுப்பின்கைக் குப் பிறகு ஆங்கிலத்தில் அம்புதமான கவிதைகளைத் தூண்டித்துவிட்டார்.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பிற்குத் 'தான்தோன்றி கவிராயராள்' சில்லையுர் செல்வராசன் கவித்துவமான ஒரு முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். அதில் 'மாஜுடம் பாடும் வானம்பாடியால்' கவிஞரின் கவிதா ஆற்றலை வியந்து பாராட்டியுள்ளார்.

இந்த ஆங்கிலத் தொகுதியில் முதல் பாடவில் தேசிய ஒரு மைப்பாடு, சேகோதரத்துவம் என்பவற்றை வலியுறுத்தும் கவிஞர், தமிழர், முஸலிம்கள், சிங்களவர்கள் யாவரும் ஒரே சமமாக இருக்க வேண்டும் என்றும், அப்படியிருந்தால் இந்த மன்னிவர் பாலும் தேனும் பெருகியோடும் என்கிறார். கருமை நீந ஜூலையில் கருகிய உடல் நாற்றத்தையும் சாடுகிறார்.

தமிழ், ஆங்கிலக் கவிதைத் தொகுதிகளில் கவிஞர் ஹல்மீதன் உள்ளத்தின் சத்திய வேட்கை வெளிப்படுகிறது. சமுத்தாக கவிதா வானில் சிறந்திக்கும் ஹல்மீதனின் இந்த இரு தொகுதி என் மூலம் இனங்காட்டப் படுகின்றார்.

தெனியானின்

‘சொத்து’

ஒரு கண்ணேட்டம்

செ. யோகரஷா

சற்றதான் இரு தலைப்பதி
களுக்கு மூன் எழுத்துவகினுட்
பிரவேசித்து, சிறுக்கை, நாவல்,
கட்டுரை முதலான பல துறை
கணிலும் இன்று காலடி பதித்
துணை ‘தெனியானின் முதல்
சிறுக்கைத் தொகுதி’யே
‘சொத்து’. 1970 நொட்டக்கம்
1980 வரை, சஞ்சிகைகளிலும்
பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன,
பத்துச் சிறுக்கைகளைத்
தொகுத்து ‘சொத்து’ ஆக,
தமிழ்நாட்டு ‘என். சி. பி. எச்.’
நிறுவனம் சென்ற ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளது. இத்தொகுதியில்
காணப்படும் சிறுக்கைகளைச் சில
தனித்துவங்கள் பற்றியே இங்கு
பேசப்படுகின்றது.

குறிப்பாக சலத்து இலக்கிய
உலகைப் பொறுத்தவரையில்,
முற்போக்கு எழுத்தானர் ஒருவரது
சிறுக்கைகளில் பெரும்பாலும் சாதிப் பிரச்சினை அல்லது
தொழிலாளர் போராட்டங்களே
உள்ளடக்கமாக இடம் பெற்றிருக்குமென்று பலர் என்னுவது
சுக்ஜமாகிவிட்டது. ஆயின் இதிலிடம் பெற்றுள்ள சிறுக்கைகள்
பெரும்பாலும் இவ்வாறு அமையானம் முதற்கண் கட்டப்பட
வேண்டும்; மாருக, கல்வியுலகம்,
கலையுலகம், உழைவுலகம் பற்றியனவாகவும் அமைகின்றனம்
வேணிக்கத்தக்கது;

அதேசமயம், அடிப்படையிற்
இச் சிறுக்கைகள் மாவும் பரந்த
களத்தில் நின்று இரு வர்க்கத்
கிரைதும், அதாவது நகச்கும்
வர்க்கத்தினரின் மனச் சிக்கல்
கள், மனக் குழந்தைகள், மனத்
தவிப்புக்கள், பாரம்பரியப் பெரு
மைகள் முதலானவற்றையும்,
நகச்கப்படும் வர்க்கத்தினரின்
போராட்டங்கள், எதிர்ப்புக்கள்,
நம்பிக்கைகள், உமாந்தங்கள்,
பரிதாபங்கள் முதலானவற்றையும்
கர்ணமயம் தெளிவு சொங்க வர்க்கப் பார்க்கவிடும்,
கலைப் பாஸ்குடலும் வெளிப்படுத்துவனவாகும்.

இத்தொகுதியிலுள்ள சிறுக்கைகள், குதிரையோட்டம், குரு
குவம், வர்க்கங்கள் பிரிகின்றன
ஆகிய மூன்றுமே கல்வியுலகத்துடன் தொடர்புடையவை. இவற்றுள், ‘குதிரையோட்டம்’ எது
பற்றியதென இத் தலைப்பில்
ஞ்சீத அறியலாம், எனிலும்
சாதாரண எழுத்தானர் ஒருவரது
பார்க்கவில் இவ்வாரூண உள்ளடக்கம் கலையாளர் சம்பவங்களின்
கோர்வையாக அல்லது நிகழ்ச்சி
ளைன் விவரிப்பாக அமைத்து
விடக் கூடும். ஆயின் கர்ணம்
யென வர்க்கப்பார்கள் கொங்கடதெனியானின் நோக்கில் குதிரையோட்டம் காத்திரமானதொகு
படைப்பாக மலர்ந்துள்ளமை

யெக் காண முடிகின்றது. “குரு குல”, கல்வியுலகில் நிகழ்ந்துள்ள மாற்றங்களைக் கூறுவது. ‘வர்க்கங்கள் பிரிகின்றன’, மலைதாட்டி கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் மனப் பாங்கு பற்றியது. சுருங்கக் கூறின், இம் மூன்று சிறுக்கலைகளையும் வாசிக்குமொரு வர் கல்வியுலகின் கடந்த கால. நிகழ்கால வரலாற்று நிகழ்வுகளின் ஒரு சில போக்குவரைத் தெளிவாக இவ்வக்கண்டு கொள்வரென்பதில் சந்தேகமில்லை. எழுத்தாளரது ஆசிரியத்தொழில் அனுபவங்களும் இதற்குப் பக்கப்பறமாகவுள்ளன என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

கல்வியுலகு இவ்வாரூப், கலையுலகு — குறிப்பாக சினிமாத் துறை பற்றிய தெணியானின் பார்வை எத்தகையதென்பதை ‘இருளிலே நடக்கிக்கேழும்’ புலப் படுத்துகின்றது. கதையின் முடிவுப் பகுதியிலே ஓரிடம் இவ்வாறு அமைகின்றது:

‘இந்த இரைச்சலுக்கிடையிலும் மகளின் கேள்வி துவியியமாக என் செவிகளிலும் விழுகிறது’

‘அம்மா அம்மாவும் அப்பாவும் என்ன செய்யி னம்!'

‘எழும்புங்கோ போவும்..... கண்டறியாத வெக்கு கெட்ட படம்’

பாத்திரங்களின் கற்ற இந்த இடத்தில் இவ்வாறுதான் அமைய முடியும் இன்றைய தமிழ்ச் சினிமா உலகின் சீரமிலை இதை விடச் சிறந்த முறையில் எடுத்துக் காட்ட முடியுமா? என்ற எண்ணம் படித்து முடிக்கும் போது நிச்சயம் தோன்றவே செய்யும்,

நெஞ்சில் மணக்கும் பாத்தி ரங்கள் பல, கு. அழகிரிசாமி,

கி. ராஜநாராயணன், கிருஷ்ணன் நம்பி, தி. ஜானகிராமன் முதலானேரின் சிறுக்கதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்விதத் தில் அமையும் சமுத்துச் சிறுக்கதைப் பாத்திரங்களுள் இத்தொகுதியிலுள்ள ‘வயிறிருந்தும் வாயில்லாதவன்’ என்பதில் வரும் தந்தையா அண்ணையும் ஒரு வராக நிலைத்திருப்பொர். அவர் பற்றி மாணவர் படிக்கும்,

‘ஆசை மீசைக் கந்தையா அடுப்படியிலே குந்தையா பொரிசு மீண்த தினையா

என்ற பாடல் அந்த மாணவருக்கு மட்டுமல்ல இப்போது எமக்கும் மனமாகி விட்டிருக்கும் அது மட்டுமன்றி. அப்பாடவின் இறுதியடிக்கை (இங்கு வாயிலுல் சொல்லவும் வெட்டமாக இருக்கும் அந்த இறுதிவரியை) ஏற்றுவிட வேண்டும் என்ற ஆவலும் பிறக்கும். எனிலும் அது எழுத்தாளரது எழுத்தாற்றல் காரணமாகவே என்பதும் கட்டப்பட வேண்டியதாகிறது.

பொருள் தேவைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டியங்கும் மனித உறவுகளை, மனித உணர்ச்சிகளைக் கருவாகக் கொண்டும் சிறுக்கதைகள் அமைவது வியப்புக்குரியதன்று. இத்தொகுதியிலுள்ள ‘விழுதுகள் வளர்கின்றன’ என்ற சிறுக்கதையும் அத்தகையதுதான்.

இந்தப் பத்துச் சிறுக்கதைகளை ஒரு இழையோடுகின்ற முக்கியத்தன்மையொன்றுண்டு. பெரும்பாலான கதைகள் ஒவ்வொன்றும் நிகழ்காலச் சமூகத்துடன் மட்டுமேன்றி, அதற்கு முற்பட்டசமூகத்தின் எச்சகாச்சங்களுடனும் தொடர்புட்டுள்ளன. இதன் தர்க்க ரீதியான விளைவாக முற்பட்ட, பிற்பட்ட தலை

முறைகளுக்கு, தலைமுறை இடை வெளிகளுக்கு, ஒவ்வொரு கதையும் அழுத்தம் கொடுக்கின்றன. கால மாற்றங்கள் ககலவிதங்களி லும் — கதையின் தொடக்கம், வர்ணனை, பாத்திரப் படைப்பு, உரையாடல், கதையின் முடிவு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. (நில விடைமைச் சமூகங் சார்ந்த) பழைய தலைமுறைகள், பாரம் பரியப் பெருமைகளையும், பழைய சம்பிரதாயங்களையும் பற்றிப் பிடித்தவாறு புதிய தலைமுறையினருக்கு ஈடுகொடுக்க இயலாமல் தடுமாறுகின்றன; தலைகுனி கின்றன; தேற்றிக் கொள்கின்றன. அதிசப்தமிடும் வெறுமை களாகின்றன.

இங்கு எடுத்துரைக்க விழைவது யாதெனில், குறுநாவல், நாவல்கட்கான பரந்த தளத்தைச் சிறுகதைகட்குப் பயன்படுத்தும் கடினமான பணியில் ஆசிரியர் ஈடுபட்டு அதில் பெருமளவு வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

மேலும், இத்தொகுதிக் கிற கதைகளில் இடமிடாறும் அனைத்துப் பாத்திரங்களும் அவர்களது சிந்தனைகளில், செயற்பாடுகளில், உரையாடல்களில் ஆசிரியரது தலையீடின்றி, பக்கச் சார்பின்றி இயங்குகின்றன என்பதும் மனங்களாள்த்தக்கது. அதாவது முற்போக்கு எழுத்தாளர் பவரதுக்கதைகளிலும், பாத்திரங்கள். செயற்பாடுகள், உரையாடல்கள் முதலானவற்றில் ஆசிரியரே அனுவசியமாகத் தலையிட்டு ‘ரக்ளை’ செய்வது வழக்கமென்று குற்றச்சாட்டிற்கு இத்தொகுதிக் கதைகள் உள்ளாகவிட்டு என்றாம்

தவிர, தமிழ் இலக்கியமாங்கமழும் நடை, நறுக்கான சொற்கள் பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தும் விதம், கதைக்

கேற்ற சூம், குறியீட்டுப் பாங்கான முடிவு முதலானவையும் இத்தொகுதியை இனக்காட்டும் சிறப்புக்களாகின்றன.

இறுதியாக இரண்டொரு குறைபாடுகளும் நினைவுக்கு வருகின்றன. படுக்கையிலிருந்தவாறு மரவித்துக் கொண்டிருக்கும் பாத்திரமொன்று கறும் அல்லது நினைக்கும் பாங்கில் ‘விழுதுகள் வளர்கின்றன’ அமைக்கின்றதல்லவா? எனில், இவ்விதனு செல்லும் கடை முடியும் பாங்குகூப்பத்தைத் தருவதாக தேர்க்குகின்றது.

இன்னென்றால், மேலும் குறைகள் கூறவேண்டுமெனில், எடுத்துரைக்கவாம்: சில சிறுகதைகளின் முடிவுகள் வேறு சில சிறுகதைகளின் முடிவுகளை நினைவுட்டும் விதத்தில் அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ‘ஞான்று தலைமுறைகள்’ என்ற சிறுகதை ‘ஆமாம், அவர் இன்னும் இரக்கவிட்டு’ என்ற முடிய ‘விழுதுகள் வளருகின்றன’ என்ற சிறுகதை, ‘நான் இன்னும் இரக்கவிட்டு’ என்ற முடிவிற்கு ஆயின், தொகுதியிலுள்ள சிறுகதைகளை ஒப்பிட்டு அல்லது ஒருசேரப் பார்க்கும் போதுதான் இது மனதில் நெருகேற்று என்றாம்.

ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறின்கூய் அனுபவ வெளிப்பாடு தெளி வும் கூறும்யுங் கொண்ட வர்க்கப் பார்களே, இயக்கச் சார்புக்கைம், மக்கள்பால் அனுதாபம் ஆகிய இயல்புகளைக்கொண்ட எழுத்தாளரொருவரது படைப்பாக்கமானது சிறந்ததாக அமையுமென்பதற்கு ‘சொத்து’ குறிப்பிடத்தக்கதொரு எடுத்துக்காட்டாகிறது என்பதில் கூயமிட்டு,

ஸ்டாலின்கிராட் நாட் குறிப்பிலிருந்து

கொன் ஸ்தான்தின் சிமோனேஸ்

இங்கு ஒருமுறை விஜயஞ் செப்தவர்கள் என்ற நக்குமே இதை மறந்துவிட மாட்டார்கள். பல்லாண்டுகளுக்குப் பின் எனும் 'யுத்தம்' என்ற சொல்லை நாட்கள் உச்சரிசூழ் பொழுது ஸ்டாலின் கிராட்டிலிருந்து இநிக் கொண்டு புறப்பட்ட சாக்ஷெட் கூக்கள் எங்கள் மனக் கண்முன்னே தோன்றுகின்றன. குண்டுகளின் முழக்கங்கள் எங்கள் செவிகளில் மீண்டும் ஒவிக்கின்றன. கட்டிடங்களின் குறைகள் பெயரிந்து விழுவது கேட்கிறது.

ஜேர்மனியர்கள் ஸ்டாலின் கிராட்டை முற்றுகையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஸ்டாலின்கிராட் ஓர் அழகிய நகரமாகத் தெரியவில்லை: வொங்கா நதியோரத்திலுள்ள 65 கிலோமீற்றர் நீளமான நிலப்பகுதியாகவே தோன்றியது, இந் நகரெங்கும் தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுமே நிறைந்திருந்தன.

தெருவெங்கும் குண்டு வீச்கவிமானங்களின் சிடைவுகள் காணப்பட்டன. விமான ஏதிர்ப்புப் பீரங்கிகள் குண்டுகளைக் கூக்கிக் கொண்டிருந்தன. ஆக்கரமிப்பாளர்கள் நகரத்தை நரகமாக்க, முனைந்து கொண்டிருந்தார்கள்;

ஆம், உயரத்தில் வானம் எரிந்து கொண்டிருக்கும் போது கீழே பூமி நடுங்கீக் கொண்டிருக்கும்போது இங்கே வாழ்வது சிரமமானதுதான். பாளிஸ்டுக்கள் நீராசிப் படகொன்றில் பென்களினதும் குழந்தைகளினிதும் கடலங்களைப் போட்டு எரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆம், இங்கே வாழ்வது சிரமமானதுதான். இந்தக் கொடுமைகாயெல்லாம் வெறுமையே பார்த்தக் கொண்டு இங்கே வாழ்வது சாத்தியமற்ற செயல்தான். உங்களால் போராட முடித்தால் மட்டுமே நீங்கள் இங்கு வாழ்வது சாத்தியமாகும், அதனைத்தான் நாங்கள் இங்கே செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். நெருப்பிற்கும் புகைக்கும் இரத்தத்திற்கும் சதைக்கும் தடுவில்லின்று நசரைக் காக்கப் போராடுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாலையாகிவிட்டது, புறங்கரப் பகுதியில் நாங்கள் நின்ற கொண்டிருந்தோம். யுத்தகளம் முன்னே நீண்டு விசிந்து குடந்தது. புகைக்கும் மலைகளையும் எரியும் வீதிகளையும் நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்: தெற்கே, வழுமையாக நிகழ்வது போல நேரத்திற்கே இருள்கவிய

ஆரம்பித்தது. விரைவில் கருநில இருட்போர்கள் யாவற்றையும் மூடிவிட்டது. காரோன்றின் முகப்பு விளக்குகள் இரு ஹொக் கிழித்துக் கோடிட்டன. ஜேர்மனியரின் வெண்ணிற சைகல் வாணங்கள் வானத்தில் வட்ட மிட்டுப் பறந்தன. இரவிற்கூட யுத்தம் திறுத்தப்படுவதில்லை. எங்கள் முதுகின் பின்னால் பெரிய வெடிச்சத்தமென்று கேட்டது. ஜேர்மன் குண்டுவீசுக் விமானங்கள் மீண்டும் குண்டுகளைப் பொழிய ஆரம்பித்தன.

சில நிமிடங்களுக்கு முன் எமது தலைக்கு மேலாக மேற்கி விருந்து சிழக்கு நோக்கி விமானங்கள் பறந்து சென்றன. இப்பொழுதோ கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி விமானங்கள் பறந்தன. இவை எமது விழாங்கள். ஜேர்மன் துருப்புகள் தனக் கொண்டிருந்த இடங்களின் மேல் மஞ்சல்வீசுக்குச் சங்கிலித் தொடர்போலப் பறந்து குண்டுகளை வீச ஆரம்பித்தன.

கால் மனித்தியலம் அமைதி நிலவியது. சிறிது நேரத்தில் வடக்கிலும் தெற்கிலும் தொலை தூரத்தில் பிரங்கிகள் முழங்குவது கேட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து யுத்தமுணையில் இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் குருக்க ஆரம்பித்தன.

நன்றாக இருட்டிவிட்டது. விளக்குகள் ஏற்றப்படாத ஜீப் ஒன்றில் தலையைகத்திலிருந்து யுத்தமுணையொன்றிற்குச் சென்று கொண்டிருந்தோம். கட்டடங்களே எல்லாம் இடிபாடுகளாகக் காட்சியளித்தன. பாணும் ரொட்டியும் ஏற்றிய வண்டிகள் ஒரு கட்டடத்தின் வாயிலிலிருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருந்தன. அந்தக் கட்டடத்தை அவர்கள் பேர்க்கியாகப் பாவிக்கிறார்கள் போன்றுகிறது. எப்படியே

நகரம் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

விடிந்து விட்டது. மேலே நீலவானம் தெரிந்தது. யுத்தம் ஆரம்பித்தமையால் நிர்மாண வேலைகள் பூரணமாகாத தொழிற் சாலைக் கட்டடமொன்றில் பண்டப் பிரிவின் உப தலைமயகம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வடக்கே எதிரிகள் நிலைகொண்டிருந்த இடத்தை நோக்கி செல்லும் பாதை வள்ளுகளந்தூண்டாக இருந்ததால் எந்தேரத்திலும் பிரங்கித் தாங்குதலுக்கு இலக்காகும் அபாயம் இருந்தது. எனவே மக்கள் எங்கு, எப்போது பாதையைக் கடக்க வேண்டுமென்று கறுவதற்கு இடிந்த மதித்துவரின் பின்னால் போர் விரரொருவர் நின்றுகொண்டிருந்தார். இவருடைய ஆலோசனையைப் பெறுமல் வீதியைக் கடக்க முயன்ற முதியவரொருவர் ஒரு மனித்தியால்திற்கு முன்னால் எதிரிகளின் குண்டிற்குப் பலியானார்.

வெய்மிலடிக்கத் தொடங்கி விட்டது. நன்பகல், அவதானிப்பு நிலைமொன்றில் சுதாயான சாய்மையைக் கதிரைகளில் நான்கு அமர்ந்திருந்தோம்: இந்த அவதானிப்பு நிலைமை ஜந்தாலது மாடியில் பொறியியலாளர் ஒருவரின் வசதியான வீட்டில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கைச் சவுரில் வைக்கப்பட்டிருந்த முன்தொடிகள் ஏற்றப்பட்டு தொலை நோக்குக் கண்ணுடையொன்று பொருத்தப்பட்டிருந்தது. இந்த இடத்திலிருந்து யுத்தமுணையை வெறும் கணகளாலேயே பார்க்க முடியும். நகரின் மறுபுறத்தில் ஜேர்மன் கார்கள் வீடுகளைக் கட்டுத் தெல்வதை நால்கள் கண்டோம். தலைதெறிக்கும் வேகத்தில் வந்த மேட்டாஸ் கைக்கில் ஒருவினாக

வன் அந்தக் கார்களை முறிதிச் சென்றுங் காலாட்படை அமு வொன்று அணிலகுத்தச் சென் றது. ஒரு கார் வீதியின் நடுவே தீண்றது. இன்னேரு கார் கற் றிச் சுற்றி வந்து வீடொன்றினை மோதி இடித்துக் கொண்டிருந்தது.

அத்த நகரில் மக்கள் யாரு மில்லீ. அவர்கள் யாவரும் பாது காப்புப் பலடகளில் சேந்து இயங்கி வருகிறார்கள். தொழிற் சாலைகளிலுள்ள கரு விகாரம் இயந்திரங்களும் சிங்குபின்னப் படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும் அங்கிருந்த முதிய தொழிலாளர்கள் தமது உயிரையும் பொருட் படுத்தாது படையினருக்கு வேண்டிய அத்தியாவியப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

தொழிற்சாலைப் பிரதேசத் தின் வரைபடத்தில் என்னிறந்த சிறிய வட்டங்களும் சுதுரங்களும் வரையப்பட்டிருந்தன. இவை குண்கேள்ளூற் தாக்கப் பட்ட இடங்களைக் குறித்துக் காட்டின. இருந்த போதிலும் தாக்கப்பட்ட இடங்கள் யாவற்றையும் இதில் நாங்கள் குறிப் பிடில்லை என்று அந்தத் தொழிற்சாலையின் இயக்குனர் கூறினார்.

இவ நாட்களுக்கு முன்பு இத் தொழிற்சாலையை நோக்கிப் பாது காப்பு வலயத்தினாடாக வந்த ஜேர்மனிய டாங்கிகள் சில வெடி வைத்துத் தகர்த்தப்பட்டன. இப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்த எமது டாங்கிப் படையினருக்கு ஈடுநடி உதவி தேவைப்பட்டது. சேதமடைந்த எது டாங்கி ஜை அவசரம் கத் திருத்தாலிட்டால் நிலைமை மோசமாகி விடும். திருத்த வேலைப் பட்டறைகளில் குந்த சகலரும் இப்பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். ஒருமணித்

தியாவத்தினுள் இந்த வேலைகள் முடிக்கப்பட்டதை நம்பமுடிய வில்லை என்று தொழிற்சாலை இயக்குனர் குறிப்பிட்டார்.

இப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்த எமது தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் பஸர் தாங்கவே டாங்கி இயக்குனர்களாக மாறி யுத்த முனையை நோக்கி அவற்றை ஓட்டிச் சென்றார்கள். ஜேர்மனியர்கள் தளங்கொண்டிருந்த இடத்திற்கும் எமது தொழிற்சாலைக்கும் இடையில் பெரிய மஸப் பள்ளத்தாக்கு ஒன்று இருந்தது. இப்பிரதேசத்திலை நன்கு தெரிந்துவைத்திருந்த நடுபு தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் டாங்கிகளை வாவகமாகச் செலுத்தி சர்றே ஆம் எதிர்பாராத வகையில் ஜேர்மன் டாங்கிப் படைகளைத் தீண்ற அடித்தார்கள்.

இதேபோது ஜேர்மன் பீரங்கிகள் முழங்கத் தொடக்கின. இதைத் தொடர்ந்து ஜேர்மன் காலப்படையினர் உப இயங்கிரத் துப்பாக்கிகளுடன் கணவாயைக் கடக்க ஆரம்பித்தனர். எமது தொழிற்சாலையில் திடை ரென்று இரு தொண்டர் படைப் பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒரு பிரிவுக்கு கொள்கியுசென் கோவும். பஞ்சேன்கோவும் தலைமைதாங்கினர்கள். அடுத்த பிரிவிற்கு எமது போர்மன் பொப் போவுவும் உருக்கு ஒட்டும் தொழிலாழி கிறிகவினும் தமிழ் மௌதாங்கினர். கணவாயின் செங்குத்தான் சரிவில் யுத்தம் ஆரம்பித்து விட்டது. லீர்கள் நேருக்கு நேர் பொருதிக் கொண்டார்கள். நமது தொழிலாளர்கள் பலர் இப்பிரதேசத்திலேயே பிறந்த வளர்ந்தவர்கள். எனவே ஜேர்மனியர்களுக்கு இடரைக் கொடுத்த கணவாயில் செங்குத்தான் சரிவு நம்மவர்களுடைக் காதக்யான அமாக அமைந்தது.

இவரை வீல் கொஞ்சுதியேவ், இவானேவ், வோலோதின், சிமி னேவ் நொமோதோவ் போமின் ஆகியோரைக் குறிப்பிட்டுக் கூற வாம். என தொழிற்சாலை இயக்குனர் கூறினார்.

தொழிற்சாலையின் குடியிருப்புப் பகுதி அடையாளம் காண முடியாதவாறு மாற்றியமைக்கப் பட்டது; பள்ளத்தாக்கினை நோக்கிச் செல்லும் வீதியில் தடைகள் போடப்பட்டன தங்களால் சொன்னுவரக் குடிய சில பொருட்களையும் மக்கள் கொண்டுவந்தார்கள். உடைந்த மோட்டார் வண்டிகள். சிறைக்கப் பட்டத் தாங்கிளன், உருக்குக் குழாய்கள், உருக்குத் தகடுகள், பெரிய மரச்குற்றிகள், உடைந்த கொங்கிறீர் தூண்கள் இவ்வாறு இன்னும் பல பொருட்கள் கொண்டுவந்தார்கள். பெண்கள் குவிக்கப்பட்டன. திருமணமான பெண்கள் குண்டுகளைச் சுமந்து சென்று கணவன் மாரிடம் கொடுத்தார்கள். முதல் நாள் தாக்குதலில் பல தொழிலாளர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். இருந்தபோதிலும் எஞ்சியிருந்த தொழிலாளர்களும் தொண்டர்களும் எமது பாதுகாப்புப் படை வீரர்கள் வந்து சேரும்வரை ஜேரமனியர் கண்டுகுவாமல் தடுத்துவிட்டார்கள்.

ஏது முனையிலிருந்த புறத்திருப்புக்கு நாங்கள் மீண்டும் ஒரு முறை சென்றிருந்தோம். தாழ்ந்த மலைப் பதுதிகளில் இடிபாடுகள் மட்டுமே இருந்தன. இந்த இடத்தில் நாங்கள் ஒரு மனிதரைச் சந்தித்தோம். ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் பத்திரிகை

கள் யாவும் நால் வருடைய படங்களை முதற் பக்கத்தில் வெளியிட்டிருந்தன. அவர்களில் ஒரு வரே இவராகும். இந்த நாங்கு துப்பாக்கி வீரர்களும் ஒரே நாளில் 'க' மேஜர் மன்டாங்கிளைச் சீயிட்டுக் கொத்தியிருந்தனர். அவெல்லாந்தர் பெலிக்கோவ், பியோதர் சீமாலோவ், இவான் ஒலினிக்கோவ், பியோதர் பொவோதோ என்பதே அவர்களின் பெயர்கள். நாங்கள் +ந்தித்த வீரரின் பெயர் பியோதர் பொலோதோ.

பியோதர் பொலோதோ பருத்த உடலையும், கூர்மையான கண்களையும் கொண்டிருந்தார். 'க' தாங்கிளைச் செயலிழக்கச் செய்த சம்பவத்தை அவர் நினைவு கூற்றார்;

முதலாவது தாங்கி எமது பாதையில் வந்தபோது இந்த உகமே அல்தமிக்கப் போகிற கென்ற விசித்திரமான எண்ணம் என்னுட் தோன்றியது. தாங்கி எனக்கு மிக அருகில் வந்துவிட்டது. கண்களைக் கூர்மையாக்கி கட்டுக் கொண்டேபீரிருந்தேன். தீச்சவாலைகள் அதிவிருந்து கிளம்பின. நாங்கள் இறந்துவிடவில்லை. அவர்களே இறந்தார்கள்.

பல்வேறு குணுதிசயங்களைக் கொண்டவர்கள் ஸ்ராவின்சிராட்டைக் காத்தார்கள். இந்த வீரர்கள் யாவரும் உறுதியான சாங்களையும், கூர்மையான கண்களையும், தளராத மனங்களையும் கொண்டிருந்தார்கள். இதனாற் தான் இறுதிவரை தொடர்ந்து போரிட்டு நாட்டைக் காக்க முடிந்தது:

மனிதன் சரீரத்தோடு எக்காலத்தும் ஒளிவிசக் குடிய நித்திய மான் உத்தம விஷயங்களையும் சேர்த்துப் புதைத்துட அவசரப் பட வேண்டாம்.

— கார்க்கி

துளிகள்

— வரதர்

யாழ் இலக்கிய வட்டமும் 'அழநாடு' ம் சேர்ந்து நடத்திய ஒரு இலக்கியக் கூட்டம் சென்ற 19-3-85 புதன்விழை அழநாடு அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த மண்பத்தில் நடைபெற்றது. கூட்ட அறிவித்தலில் காலை 10 மணிக்கு கூட்டம் ஆரம்பமாகும் என்று குறித்திருந்தார்கள்.

என்னைப் பொறுத்த மட்டில் குறித்த நேரத்துக்கு நான் மிகவும் கட்டுப்பட்டவன். சில நிமிடங்களே பிற்கிணாலும் சில சமயங்களில் முந்தினாலும் எண்க்குப் பொறுக்காது. ஆனால் இடபடிக் கில இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு முன்பு குறித்த நேரத்துக்குப் போய் ஒவ்வொரு முறையும் குறைத்தது அரைமணி நேரமாவது காத்திருந்த அனுபவம் எண்க்கு நிறையவனாடு. எனவே தான் அன்று சரியாக 10-30 மணிக்கு கூட்டம் நடந்த இடத்துக்குப் போய்க் கேர்ந்தேன்.

என்ன அநியாயம் பாருங்கள். எங்கள் யாழ்ப்பாணத்து மரபை உடைத்தெறிந்து விட்டு நான் போன்போது கூட்டம் ஒரு கொ என்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது; தலைவர் உரைவரவேற்புரை ஆகிய இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் முடிந்து பரிசளிப்புரையை மல்லிகை டொமினிக் ஜீவா ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார் என்று எழுதினேன். தவறு. நண்பர் ஜீவா ஒருபோதுமே உரையை ஆற்றுவதில்லை, அவர் கொதிப்பதுதான் வழக்கம்.

ஜீவாமீது எனக்கு ஒரு தனிப்பாசம் உண்டு. அதற்குக் காரணம் இவ்வளவு முயற்சியுள்ள ஒரு விண்ணனை வேறு ஏதாவது ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்து இந்த முயற்சியை அதில் செலவிட்டிருந்தால் இற்றைக்கு ஒரு வட்சாதிபதியாக, கோமங்வரனுக இருந்திருப்பாரே என்ற அனுதாபமா அல்லது யாழ்ப்பாளத்து வரங்ட மண்ணிலே ஒரு மலவிகைச் செடியை நட்டு அதை வாடவிடாமல் வளரவைத்து மணம் பரப்புகிறாரே என்ற நியப்பார என்பது இல்லை முறையில்லை.

ஆனால் ஒன்றுமட்டும் உள்ளே. அவர் எவ்வளவுதான் பெரிய கொம்பனாக இருக்காலும் அவருக்குள்ளே இருக்கின்ற ஒரு நல்ல இனிய பண்புள்ள மனிதன் மட்டும் இல்லமலிருந்தால் அவரை ஒரு பொருட்டாக நான் கணித்திருக்க மாட்டேன்.

டொமினிக் ஜீவாவின் எழுத்துக்களை மட்டும் படிப்பவர்கள் அவருக்குக் கொஞ்சம் தனிக்

கனம் என்று நிகைப்பார்கள். மேடைப் பேச்சைமட்டும் கேட்டவர்களோ சரியான முறட்டு ஆசாமி என்று நினைப்பார்கள். ஒரு சபையில் பேசுவதற்கென்று ஜீவா எழுப்பி ட்டால் அங்கே ஒரு மனிதனைக் காண்ணுடியாது. சிங்கம் கர்ச்சிக்கும், புனித உறும், கருத்துடனே கருத்திலிலா மலோ அடுக்கு மொழிகள் வரும். ஏதாவது மேடைப் பேச்சு என்ற நூலைப் படித்துப் பழகியிருப்பாரோ தெரியாது. உறைப்பான சொல்லருக்குகளைத் தேவைக் கேற்றமாதிரி உயர்த்தியும் பதித்தும் நிறுத்தியும் முழங்குவதில் ஜீவாவிடம் பேச்கக் கூலைகை கட்டி நிற்கும்.

மேடையிலே உறுமுகின்ற இந்த ஜீவா தனிப்பட்ட முறை

யில் நடமாடும் போது மிகவும் இனியவர், நல்ல பண்பாளர். வள்ளுவன் சொன்ன ஒப்புரவறி தல் கண்ணேட்டம் என்பவை களைக் கூட ஜீவாவிடம் காணலாம்.

ஜீவாவிடம் குடிகொண்டிருக்கிற இந்த மனுஷத்தனம் எனக்கு மிகவும் பிடித்தபொருள். அதனால் அவர்மீது பாசம் மட்டுமல்ல ஒரு மரியாடுதயும் எனக்குண்டு.

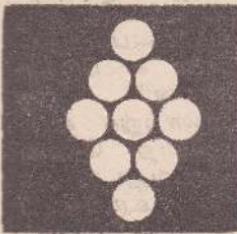
நான் கட்டத்துக்குப்போய்ச் சேர்ந்தபோது ஜீவா பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய பேசுவை நான் கேட்டதைவிட அதிகம் பார்த்துக் கொண் தானிருந்தேன். ●

மாஸ்கோ இளைஞர் விழாப் பற்றி மேலை பொய்ப் பிரசாரம்

மாஸ்கோவில் நடைபெறவிருக்கும் 12வது உலக இளைஞர் விழா, சர்வதேச இளைஞர்களின் கவனத்தைக் கவராது என்ற வத்தியைப் பரப்ப மேஜை தகவல் சாதனங்களும் சித்தாந்தப் பிரசாரங்களும் முயறுகின்றன; ஆனால் அவர்களது கட்டுக்கலை கள் பலிக்கவில்லை.

மாஸ்கோ விழாவில் பங்கேற்கத் தயார் என்று பெரும்பாலான சரிவதேச இளைஞர் அமைப்புக்கள் தெரிவித்துள்ளன. 31 தேசிய தயாரிப்புக் கமிட்டிகள் நிறுவப் பெற்றுள்ளன, கமார் 150 நாடுகளின் தாதுக் குழுக்கள் மாஸ்கோவில் எதிர்பார்க்கப் படுகின்றன. 118 நாடுகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் மற்றும் மாணவர் அமைப்புக்கள், 37 சர்வதேச மற்றும் பிராந்தியச் சங்கங்கள், இவற்றின் பிரதிவிதிகளால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பல பிரச்சைகள் பற்றி அவர்கள் விவாதிப்பார்.

விழாக் கெவுக்களை தேசிய நிதியும் வழங்குகின்றன. விழா அமைப்புக்கான கெவுக்களை தேசிய நிதியும், போதிய பண வசதியில்லாத தாதுக் குழுக்கள் பங்கேற்பதற்கான கெவுக்களைச் சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டு நிதியும் ஏற்றுள்ளன. இதற்கு முந்திய விழாக்களைப் போலவே இவ்விழாவுக்கும் சோவியத் தேசிய பட்ஜெட்டினிருந்து நிதி உதவி கிடையாது. விழாவுக்குத் தேவையான பணம், இளைஞர்களின் நன்கொடைகள் மூலமும், இஷ்ட பூர்வமான உழைப்பின் மூலமும் திரட்டப்படுகின்றது. ●

கலைக் கோட்பாபேற்றியதொரு
பிரச்சினை

உருவமும் உள்ளடக்கமும்

சோ. கிருஷ்ணராஜா

கலைக் கோட்பாடுகள் பற்றி—
அதிலும் குறிப்பாக இசைமரபு
களிற்குரிய கோட்பாடுகள் பற்றி,
சொல்லாடல்களில் உருவம்
அல்லது வடிவம் என்ற சொல்
எத கீச் சுட்டுகிறதென்பது
வெளிப்படை. இசைக் குறியீடு
களதும், அவற்றின் ஸ்வரங்களின்
தும் ஏற்ற இறக்கங்களின் விகிதாசார பொருத்தப்பாடு மரபு
வழிச் சங்கீதத்துக்குரிய உருவமைப்பைத் தரும். குறியீட்டு
ஸ்மப்பு இசைக்குரிய புறவயமான
வடிவமைப்பைத் தருகிறது.

நுண்கலை களிலே காண்று என்கூடிய பாடல்களுக்கு புறவயமான
வடிவமைப்பு உள்தென்ற உள்ளமையிலிருந்து, கலைகளிற்கு இருவகையான வடிவங்கள் உள்தென் அனுமானிக்கலாம். 1. வெளிப்படையான வடிவமைப்பு. 2. உள்ளடங்கிய உருவமைப்பு.

வித்தியாசமான இசைப்பாடல்கள் தம்மளவில் உள்ளடக்கம்— உருவ வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருப்பினும், அவற்றின் வடிவமைப்பு ஒரேமாதிரியான தாயிருக்கலாம். அதேபோல ஒரேமாதிரியான உள்ளடக்கம்— உருவமைப்பைக் கொண்ட இசைப்பாடல்கள் வித்தியாசமான வடிவமைப்பில் இசைக்கப்படலாம்.

கலையில் “உருவம்” என்ற சொற்பிரயோகம் அதன் இயல்பான கருத்தில் வெளிப்படையான வடிவமைப்பைச் சுட்டாது. கலைப் படைப்புக்களிற்குரிய வெளிப்படையான வடிவமைப்பை ஒருவன் கற்றுக்கொள்ளலாம். உதாரணம் செய்யுள் யாத்தல், எனினும் வடிவம் மட்டும் கலையின் உருவம் என்ற கருத்தைத் தராது. அது வெறுமனென அமைப்பு மட்டுமே. அதாவது வடிவமைப்பு மட்டும் ஒருபடைப்பை “கலைப்படைப்பு” என்ற மதிப்பீட்டைச் செய்ய உதவாது.

கலைப்படைப்பின் வடிவமைப்பை அதன் உள்ளடங்கிய உருவமைப்புடன் இனங்கள்கூடுகொள்ளுதல் ஆகாது. உருவம் உள்ளடக்கத்துடன் தெளிவான தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு கலைப்படைப்பினது உருவத்தையும், உள்ளடக்கத்தையும் உண்மையில் அவை இன்னயின்னெனப் பிரித்தறிதல் இயலாது. ஏனெனில் கலையின் உருவம் என்பது உள்ளடக்கத்தின் இருப்பு வடிவமாகும். உள்ளடக்கத்தை உருவமின்றியும், அதன் மறுதலையாகவும் சிந்திக்க முடியாது. உருவம் உள்ளடக்கச்சத்திற்கான சிறப்பம்சங்களையும், உள்ளடக்கம் உருவத்திற்கான இன்றிய

ஒம்யாப் பண்புகளையும் கொண்டிருக்கிறது.

கலீப்படைப்புக்கள் பற்றிய கோட்பாட்டாய்வில் உருவம் - உள்ளடக்கம் என்ற பாகுபாடு செயற்கையானதொரு பாகு பாடாகவேயிருக்கிறது. ஒரே பொருளை இருவேறு நோக்கு நிலைகளிலிருந்து ஆராயும் வசதி கருதிய பிரிப்பு முறையையாகவே மேற்கூறிய பாகுபாடுள்ளது.

கலீக்கோட்பாட்டில் கலீயின் உள்ளடக்கிய சாராமும், அது வெளிப்படுத்தப்பெறும் உருவமும் பிரித்துப் பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் கலீப்படைப்புக்களைப் பொறுத்தவரையில் உருவமும் உள்ளடக்கமும் தனித்தனியான தொற்றப்பாடுகள் அல்ல.

உருவம் தனியான இருப்புடையதாயிராது ஏதோவான்றின் உருவமாக இருத்தலினால், உருவங்களின் வகைகள் பற்றி - குறிப்பாக பயன்கருதி உருவாக்கப்பட்ட பொருட்களின் வடிவங்களிற்கும் கலாரணைக்குரிய வடிவங்களிற்குமிடையிலான வேறு பாட்டைப் - புரிந்துகொள்ளுதல் பயன்தரும். சில சமயங்களில் பயன்பாடுகருதிய வடிவமைப்புக்கூட கலாரசைக்குரிய தேவை களை நிறைவேற்றலாம். தொழில் நுணுக்கம் வாய்ந்த கதிரைகளும் மேலைகளும் வெறுமனே பயன்பாட்டுடன் மட்டும் நின்றுவிடுவதில்லை.

ரசனைக்குரிய கலீப்படைப்பு எப்பொழுதும் கருத்துநிலை சார்ந்ததும், கலாரசை சார்ந்ததுமான உள்ளடக்கத்தைப் பெற்றிருப்பதுடன் பாகு-வரலாற்றுமகங்களையும் கொண்டிருக்கும். பயன்பாடுகருதி உருவாக்கப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்தும் மேற்கூறிய பண்புகளைப் பெற்றிருப்பதில்லை.

மனிதர் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் கல், மரம், உலோகம் என்பளவற்று லான பொருட்களை உட்படுத்தி செய்துகொள்கின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் எழுகின்ற தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதுடன் அக்காலத்திற்கேயிய உருவமைப்பைப் பெற்றிருக்கும் பொருட்கள் தம் காலத்து மனிதரின் சமூக-வரலாற்றுப் பிரக்ஞங்களையும், அவர்களது ஆத்மீக வளச்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன, எனவேதான் பயன்பாட்டுத் தேவை கருதி உருவாக்கப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்தும் கலாரசனையங்களை முற்றுழுழுவதாக பெறுவதில்லை எனக் கூற முடியாது. எனினும் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பயன்பாடு கருதிய வடிவமைப்புக்கலாரசனைக்குரியவடிவமைப்பிலிருந்து வேறுபடுகின்றது.

மனிதரால் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள் தேவைகருதி உருவாக்கப்பட்ட பொழுதும், அவை கருத்து நிலை சார்ந்ததுமான உள்ளடக்கத்தைப் பெறுவதன் மூலம் கலீப்படைப்புக்களாகும் தகுதி யைப் பெறுகின்றன. அத்தகைய பொருட்கள் பயன்-நோக்கத்தை மட்டும் கருத்திற் கொள்ளாது. மனிதரின் குறிப்பிட்டதொரு வகையான உணர்வு நிலையை வெளியிடுவதுடன் கலாரசனை விழுமியங்களையும் பெற்றிருக்கலாம்.

கலீயலங்காரம் கலீயின் வடிவமைப்புடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது, சாதாரண பொதுமக்கள் கருத்தில் கலீயலங்காரம் வெறுமனே ஒர் உருவுத்தியாகவும், எதுவித உள்ளடக்கத்தையும் பெற்றிராத தாகவும் தோன்றுதல் கூடும்.

ஆனால் உண்ணை அவ்வாறுல்ல. கலையலங்காரம் கருத்துள்ளடக்கத்தைப் பெற்றிருப்பதுடன், உணர்வுநிலை சார்ந்ததுமான விடயங்களை ஸ்தாலமான வடிவத்தில் தருகிறது. ஸ்தாலமான வடிவத்தில் மனித உணர்வு நிலைகளை கலையலங்காரம் தருவதன் மூலம் மாணிட உள்ளடக்கத்தைக் கலைப் பண்பாக நிலைநிறுத்துகிறது.

பொருட்களின் வடிவமைப்பும் உருவு-உள்ளடக்கமும் கலைப் பண்புகளுடன் கொண்டுள்ள தொடர்பு, அவை யதார்த்தத் தையும் மனிதவாழ்வையும் தம் ஊற்றுக்கூட கொண்டிருப்பதனு லேயே ஏற்பட்டதாகும்.

கருத்து வெளிப்பாடு கலைப் படைப்புகளுக்குரிய பிறிதோர் இன்றியமையாத அம்சமாகும். அது கலை உள்ளடக்கத்தின் ஓராம் சம் மட்டுமேயாகும். படைப்பின் “கரு” பிறிதோர் அம்சமாகும்; கலையின் “விடயம்” கருவினால் உருவாக்கப்படுகிறது. படைப்பாளியின் கருத்துநிலை வெளிப்பாட்டிற்குச் சார்கமாகவே பொருத்தமான கருவின் கொவு அமைகிறது. கரு பற்றிய புரிந்து கொள்ள கலைப்படைப்பின் உள்ளடக்கப் பண்பை நிர்ணயிப்பதில் தீர்க்கமான இடத்தைப் பெறு

கிறது. அத்துடன் பொருத்தமான வெளிப்பாட்டிற்கான வடிவத் தெரிவையும் சாத்தியமாக்குகிறது.

கரு பற்றிய கருத்து நிலை சார் அறிவு, தெரிந்தெடுத்த விடயத்தின் யதார்த்தப் பண்பு, உருவும் என்பனவெல்லாம் கலையின் உள்ளடக்கத்தைச் செழுமைப்படுத்துவதாகும்.

கலையுருவாக்கத்தின்பொழுது உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குரிய சிறப்பான கலைவடிவம் எது என்ற கலைஞரைப் பொறுத்த வரை முக்கிய பிரச்சனையாகும். பாடப்புருவாக்கத்தின் பொழுது உருவத்திற்கும் உள்ளடக்கத்திற்குமிடையிலான தொடர்பு இயக்கனியல் சார்ந்தமைவதையும், இவ்வியக்கவியற் தொடர்பால் அவை ஒன்று என்று வளர்படுத்துவதையும் அவதானிக்கலாம்.

கலைப்படைப்பாக்கத்தின் பொழுது தரப்படும் உருவத்தினதும், உள்ளடக்கத்தினதும் ஏற்புடுமைக்கான அளவுகோல் அவற்றின் கலையம்சமாகும். அது மனிதருடனும், யதார்த்தத்துடனும் கலைப்படைப்பு கொண்டுள்ள தொடர்பின்டிப்படையாகத் தீர்மானிக்கப்படும்.

தகவத்தின் தேர்வு

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் 84 ம் ஆண்டு ஜூலை, ஒகஸ்ட், செப்டம்பர் ஆகிய காலாண்டுக் காலத்தில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை மதிப்பீடு செய்து அவற்றுள்—

‘வாழ்க்கையின் திருப்பங்களும், வானத்துக் குழந்தைகளும்’ தினகரனில் வெளிவந்த குறமகளின் சிறுகதைக்கு முதல்டமும் ரூபா 1' 0 பரிசாய் அளிக்கப்பட்டது. இரண்டாமிடம் ‘அசோக வனங்கள்’ எழுதியவர்: உமர் வரதராஜன். வெளியிடு: ‘அலை’.

ஒட்டப் பந்தயம்

சிதம்பர திருக்செந்திநபதன்

‘கவனமாகப் போட்டு
கெதியா வாங்கோ’ என்றால்
பிரிவா, சைக்கிளை எடுத்துக்
கொண்டு புறப்பட்ட கணநா
தன், மெதுவாகப் புன்னகைத்
துக் கொண்டு அவளைப் பார்த்
தான்.

பரிசுத்தமான ரோஜாப் பூ
போல அவள் முகம். அந்தக்
காலீஸ் பொழுதில் பிரகாசித்
தது. மென்மையான கனன்த்தை
வலி க்காமல் கிள்ளவேணும்
போல, கைவிரல்கள் பரபரத்
தன்.

‘என்ன பாக்கிறீங்கள்’

‘கிட்ட வாருமன் சொல்லு
றன்’ புன்னகை மறையாமலே
அவன் சொல்லிக் கொண்டு கண்
களை நிமிட்டினான்.

அவன் உள் நோக்கத்தை
அவன் புரிந்து கொண்டு இருக்க
வேணும். அவன் முகத்தில் மாறு
தல்கள் ஏற்பட்டன.

‘எனக்கு எவ்வாம் தெரியும்
பேசாமல் போட்டு கெதியாய்
வாங்கோ’ என்றால் அவன்.

‘சரி இப்ப போறன், பிறகு
எல்லாம் வட்டியும் முதலுமாய்
நடக்கும்’ எனச் சொல்லி க்
கொண்டு சைக்கிளை உருட்ட
ஷரம்பித்தான்.

‘இஞ்சருங்கோ... கதையில
நேரம் போறதைக் கவனிக்கா
மல் விட்டிடாதேங்கோ, போற
தும் வாறதுமாய் கெதியாய்
வந்திடுங்கோ. நீங்கள் வந்து
சேருகிறவரை என்றை மனம்
படுற பாட்டை சொல்லோது.’
என்று சொல்லும் போதே
அவள் குரல் உடைந்து வேதனை
வெளிப்பட்டது.

‘ஆதரவுடன் அவளைப்
பார்த்த அவன், ‘கண்டபடி
யோசிக்காமல் போய் பாக்கிற
அலுவலைப் பாரும், நான் கெதியாக
வருவன்’ என்று சொல்லிக்
கொண்டு ஒழுங்கையில்
இறங்கினான்.

காலீஸ் ஏழு மணியாகி விட்டாலும் பனி மூட்டம் இன்னம்
அகலவில்லை. சில்லென்ற பனிச்
குளிர் நிறைந்த காற்று, கணநாதன் உடலைத் தாக்க அவன்
சைக்கிளை மிதிக்கத் தொடங்கினான்.

ஒழுங்கையில் இருந்து தெரு
வுக்கு வந்தபோது தெரு அமை
தியாக இருந்தது. நடந்து
போகின்றவர்களையும், எப்போ
தாவது போரும் சைக்கிள்களை
யும் தவிர—

கொஞ்ச நாட்களாக தெரு
வில் முன்போல ஆராட்சி ஸ்

இல்லை). பாய்ந்து செல்லும் வாக வங்களோ, அவற்றின் கர்ண கட்ரேமான சத்தங்களோ மாய மாய மறைந்து இடைக்கிடை தலைகாட்டும் ‘பாஸ்’ அனிந்த வாகங்கள் மாத்திரம்தான்.

கணநாதன் யோசித்தான். இந்த நிலை எப்போது மாறும். இந்தத் தெருவில் பழையபடி எப்போது களைகட்டும்? தெரு மாததிரமா? யோசித்துப்பார்க்க விசராக இருந்தது. மனம் அமை தியில்லாமல் தவித்தது.

‘எனக்கு மாத்திரமா, இந்த மனத்திலை, இந்த மண்ணில் உள்ள எல்லோரது மனதிலையும் இது தானே. எல்லோரும் தங்களுக்குள் தாங்களாவே.....

தெருவின் இருமருங்கிலும் கண்ணக்கெட்டிய தூரம் வரை ஒரே தோட்ட வெளி. இப்போதுதான் நடப்பட்டு முனை நீட்டியுள்ள புகையிலைக் கண்றகளும், பனி மூட்டமும் விபரிக்க முடியாத ஒரு வனப்பினைக் கொடுத்தது.

இப்படியான காட்சிகளைப் பார்க்கும்போது கணநாதனுக்கு தன்னையறியாமலே ஆர்வம் பொங்கும். எங்கள் மண்ணும் எங்கள் பாரம்பரிய புகையிலையும்.

மண்ணை நேசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் இந்த அழகில் ஆழ்ந்து போவார்கள் என்பது கணநாதன் கருத்து. மாலை வேலைகளில் முன்பெல்லாம் கணநாதனின் பொழுது, இவ்வகையிலேயே கழியும். ஆனால் இப்போது ..

மழையாலும், சீரான பராமரிப்பு இல்லாததாலும் சீர்கெட்டுப்போய் இருக்கும் தெருப்போல ஒங்கள் மணத்தும் ஏங்கள்

வாழ்க்கையும் நினைத்துப் பார்க்க.....

‘தம்பி, எங்க தூரப்பயணமே’

நன்கு பழக்கப்பட்ட குரல். சிந்தனை குலைந்த கணநாதன் பார்த்தபோது, கந்தையா மாஸ்டர். சட்டென்று பிரேக்பிடித்து சைக்கிளைவிட்டு இறங்கி,

‘வாங்கோ மாஸ்டர்’ என்னும் போதே குரவில் மரியாதை கலந்தது.

‘எங்கை பயணம்’

‘யாழிப்பாணம், அத்தியிட வரைக்கும். ஒரு ஆளோச் சந்திக்க வேணும்’

‘இன்றைக்கு வேலையில்லையே தம்பி’

‘ஞாயிற்றுக்கிழமை மாஸ்டர்’

‘சா..... நான் தீர மறந்து போனன்’

‘இப்பத்தைய நிலைமையிலை எது சனி, எது ஞாயிறு என்று மாருக்குத்தான் நினைப்பு இருக்கும்’

‘உன்மைதால் தம்பி’

‘எங்கை தோட்டத்துக்கே மாஸ்டர்’

‘ஓம் தம்பி, என்ன செய்யிறது, ரேட்டுக்கு வரப் பயமாத்தான் இருக்கு, தோட்டத்திற்கு வராமலும் இருக்கேலாது’

‘ஓமோம் மாஸ்டர்’

‘தம்பியைக் கண்டது நல் லதாய்ப் போச்சு. ஒரு அலுவல்கதைக்க வேணும் என்று இருந்தனுன்’

‘என்ன?’

உங்கடை கந்தோரில் எங்கு ஒரு அலுவல் இருக்கு, நாலைஞ்சு

கடிதம் எழுதிப் போட்டனன்.
ஒன்றுக்கும் பதில் இல்லை'

'இவ்வளவு நானும் ஏன்
மாஸ்டர் பேசாமல் இருந்த
னீங்கள்'

'தம்பிக்கு நெடுகச் சோலி
தரப்படாது என்றுதான். எந்த
நாள் பார்த்தாலும் தமியின்
டை வீட்டில் ஆட்கள்தானே.
நானும் ஏன் தொந்தரவு
கொடுப்பான் என்று பேசாமல்
இருந்தனன். இப்ப அவசரமாய்
இருக்கு'

'எனக்கு என்ன தொந்த
ரவு மாஸ்டர். ஏதோ என்னு
லான் உதவிகளை செய்யிறன்.
இருத்தகுக்கு ஒருத்தர் உதவி
செய்யிறது மனிதகடமைதானே'

'உப்பிடியான் சிந்தனை எத்
தினை பேருக்கு இருக்குத் தமிபி?
உம்மை மாதிரி ஆட்கள் ஊரில்
உலகத்தில இருந்தால் எவ்வள^{நல்லாய் இருக்கும்'}

'நான் பிறகு வீட்டை
வாறன் மாஸ்டர். நீங்கள் அனுப்பின்
கடிதத்தின்றை கொப்பி
ஒன்று தாங்கோ, நாளைக்கு
வேலைக்குப் போட்டு வரேக்க
என்ன மாதிரி என்று வந்து
சொல்லுறந்'

'சரி தமிபி' என்றார் மாஸ்டர்.

அவரிடம் விடைபெற்று
பழையபடி தனது சைக்கிள்
பயணத்தைத் தொடர்ந்தான்
கணநாதன். தெருக் கிடங்குகளில் சைக்கிள் விழுந்து எழும்பி
போகாமல் இருக்க வேகு அவதானமாகச் செயல்பட வேண்டியிருந்தது.

அந்த அவதானத்தையும்
மிஞ்சி, சிவலிங்கத்துடன் தான்
தர்க்கப்பட்டதைப் பற்றி கணநாதன் யோசித்தான், சிவலிங்க

கம் மூன்று மாதத்திற்கு முன்
ஞார்தான் குடும்பத்தோடு வெளி
நாடு போய்விட்டான்.

கணநாதனையும் வரும்படி
போகும்போது கேட்டான்

'இஞ்சை இருந்து என்ன
செய்யப் போரூய், வெளியில்
போய் கடைசி நிம்மதியாய்
இருக்கலாம்' என்றார்.

சிவலிங்கம் மாத்திரம் அல்ல,
காலூகின்ற எல்லோரும் இதைத்
தான் சொல்லுகின்ற ஒவ்வொருவரும்
இப்படித்தான் நினைக்கின்றார்கள்.

ஆனால், கணநாதனுக்கு
இவ்வாரூன் மோசினை கொஞ்சம் கூட உண்டாகவில்லை. மற்றவர்கள் சொல்லும்போதாவது
அதனைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட ஏற்படவில்லை.

தொழில் தேடிப் போவது,
இப்படிப் போவது என்றால்?
மனத்தில் ஆயிரத்தெட்டட்டுக் குழப்பங்கள். எல்லோருமே இப்படியே போய்விட்டால்!

வெளியிலே போனாலாவது
நிம்மதி கிடைக்குமோ? அங்கை
போய் இருந்து கொண்டு ஊரில்
என்ன நடந்துதோ, ஜயா எப்படி, அம்மா என்ன செய்வா,
அக்கா, தங்கச்சி, அவர்களின்
பிள்ளைகள், இனங்களின் நிலை.

இந்தச் சிந்தனைகள் வராதா? கணநாதன் இதைத்தான் சிவலிங்கத்திற்குச் சொன்னான்.

'போடா முட்டாள். நீ இப்படியே யோசித்துக் கொண்டு
இரு. நாங்கள் போறம்' என்று
சொல்லிப் போனவன். அழகான
ஆடம்பரமான உடைகளுடன்
கலர் கலராகப் படங்கள் எடுத்து
அனுப்பிவிட்டான்.

இப்படி எத்தனை சிவலிங் கங்களோ. கந்தையா மாஸ்டரின் பிள் லை கன் எல்லோரும் வெளியிலதான். மாறி மாறி ஒவ்வொரு பிள்ளையாக, தங்களோடு வந்திருக்கச் சொல்லி கடிதங்கள் போட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன.

ஆனால். கந்தையா மாஸ்டர் கொந்த மண்ணை விட்டுப் போக மனப்படவில்லை. நீங்கள் அங்கை சந்தோஷமாகச் சீவித் தால் எனக்கு அதுபோதும். என்ற பெங்களும், இருக்கிற தோட்டக் காணியும் எனக்குக் கானும். நானும் கொம்மாவும் இஞ்சை இருந்து எங்கடை பாட்டைப் பாக்கிறம் என்று கடிதங்கள் போட்டுவிட்டு வாயில் கருட்டுச் சுகிதம் அவர் இப்பவும் அசல் தோட்டக்காரனுக்கத் தான் உலாவுகின்றார்.

இந்த உறுதிப்பாடுதான் கந்தையா மாஸ்டரின் மேல் கணநாதனுக்கு அதிக ஈடுபாடு வரக் காரணமோ தெரியாது.

'பிரச்சனையான நேரங்களில் ஏன் ரேட்டில் இந்தப்பக்கம்' எதிரே சைக்கிளில் வந்த கந்த சாமி உரத்த குரவில் கேட்க, 'சும்மா ஒரு அலுவல், அத்தியடி வரையும் போறன்' என்று அசட்டுச் சிரிப்புடன் சொல்ல—

கந்தசாமியும் சிரித்துக் கொண்டு போய்விட்டான்று அவன் ஒரு விசித்திரமான பேர் வழி. முன்பு கொஞ்சக்காலம் கணநாதனுடன் வேலை செய்து கொண்டிருந்தான்.

பிறகு. 'இதுவும் ஒரு பிச்சைச் சம்பளமோ, நான் இனி பிசினஸ் செய்யப் போறன்' என்று சொல்லிவிட்டு. இதுவரை காலமும் பகுதி நேரமாக செய்து

கொண்டிருந்த பிசினஸ்கில் முழு மையாக இறங்கிவிட்டான்.

எந்த நேரமும் இப்படியே பறந்து கொண்டிருப்பான்.

'உனக்குப் பிழைக்கத் தெரியாது மச்சான்' என்று கணக நாதனைப் பார்த்துச் சொல்லுவான்.

எது எது தட்டுப்பாடாக இருக்கோ, அதுகண் நல்ல மலி வாய் வேண்டி யாரிடமாவது தலையைச் சுத்தி அடிக்க வேணும் என்று சொல்லுவான்.

இப்ப எல்லாம் சீர்கெட்டு இருக்கும் போது அவன் காட்டில் நல்ல மழை பெய்வதாக கணநாதன் நினைத்துக் கொண்டான்.

அத்தியடிக்குப் போன்போது தேடிவந்த நண்பன் இல்லை. கொஞ்ச நேரம் லைப்பரரியில் இருந்துவிட்டு திரும்ப ஒருக்கா வந்து பார்ப்பம் என நினைத்த கணநாதன் லைப்பரரிக்குப் போவதற்காக சைக்கிளைத் திருப்பி னன்.

லைப்பரிக்கு வருவது கணநாதனுக்கு நன்கு பிடிக்கும். பத்தி ரிகைகள் படிப்பது ஒரு சாட்டாக இருந்தாலும் லைப்பரி கற்றாடல் கணநாதனுக்கு இனி மையான ஒரு ரசனைக்கு தாண்டு கோலாகி இருந்தது.

முற்றவெளி, முளியப்பர் கோவில், கோட்டை, வீரசிங்கம் மண்டபம், பதிவாகத் தெரியும் றீகல் தியேட்டர், புல்லுக்குளம், அசோகா ஹோட்டல், மணிக்கூட்டுக் கோபுரம், சென்றல் கொவிள், பெரிய மரங்கள் நிறைந்த சுப்பிரமணியம் பார்க், யாழ் மாநகரசபைக் கட்டிடம் எல்லாம் பார்க்க ஏதோ ஒரு

வகையான புல்லரிப்பை ஏற்ப டுத்தும்.

மண் னி ன் மாண்பா? சொந்தப் பிரதேசம் என்பதால் எழும் உள்ளக் கிளர்ச்சியா? எனு என்று தெரியாமல் சிறுமிளை போவ சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்து ரசித்து மகிழ்வது.

வெகு நேரம் கழித்து லைப ராரிக்குள் நுழைய, தெருவில் அமளி ஏற்பட்டது. மணிக்கூட்டு வீதியால் ஆட்கள் ஓடினூர்கள். விரைவாக கும்பலாக சைக்கிள் கள் அதிவேகமாக ஒன்றை ஒன்று இடித்துக் கொண்டு—

‘என்னமோ பிரச்சனை’

‘இஞ்சை நின்றால். மோச மாக நடந்தல் ஒன்றும் செய்

யேலாது. அங்கால போய்ச் சேருவம் என்று கதைத்துக் கொண்ட சிலர், சென்றல் கொலிஜ் பக்கமாக சைக்கிள் களில் லைப்பரியில் இருந்து புறப் பட்டார்கள். கணநாதனும் போய்ச் சேருவம் என்று புறப் பட்டான்.

குறுக்குத் தெரு சந்திக்குவர எதிரே இருந்தும் சனங்கள், சைக்கிள்கள் எதிரும் புதிருமாக விரைந்து வந்தபடியால், அடிப்பட்டு சைக்கிள்கள் செருகுப் பட்டு, கணநாதனும் ரேட்டுக் கரையோரமாக சிதறி விழுந்தான். அவனை மிதித்துக் கொண்டு சில பேர் ஓடினூர்கள்.

12 வது உலக இளைஞர் விழாவில் நவ நாகரிக உடைக் கண்காட்சி

மாஸ்கோவில் நடைபெறவிருக்கும் உலக இளைஞர், மாணவர் விழாவில், இளைஞர்களின் நவ நாகரிக உடைக் கண்காட்சியொன்று நடைபெறும். இவ்விழாவின் வரலாற்றில், இது ஒரு புதுமையாகும். மாஸ்கோ இளைஞர் நவநாகரிக உடை அலங்கார மாளிகையில் நடைபெறுங்.

‘சோவியத் தேசிய இன மக்களின் மரபு சார்ந்த உடைகள் நவ நாகரிகத் தரங்களுக்கு முற்றிலும் இசைந்துள்ளன என்பதை நிருபிப்பதே இக்கண்காட்சியின் நோக்கம். மத்திய ஆசியக் குடியரசுகள், யால்டிக் பிரதேசம், சைபீரியா இவற்றில் வாழும் மக்களின் உடைகளில் சில நவீன அம்சங்களைச் சேர்த்து, இந்த உடைகளின் பல்வேறு மாதிரிகளை இளைஞர்களுக்கு ஏற்றவாறு நாங்கள் தயாரித்து உள்ளோம். மேலும் ஜப்பான், சீன, இந்தியா போன்ற நீந்திசை நாட்டு மக்களின் மரபு சார்ந்த உடைகளும் நமது இளைஞர்களுக்கு ஏற்றவாறு நவநாகரிக பாணிகளை உருவாக்குவதற்கு மிகுந்த வாய்ப்பளிக்கின்றன. உலக இளைஞர் விழாவில் பங்கேற்போர் 1985 கோடைக் காலம் மற்றும் இலையுதிர்காலத் திற்கேற்ற உடைகளைத் தயாரிக்கும் சோவியத் திபுணர்களின் திறைக் காண முடியும்’ இவ்வாறு பளைவரவாளர் விதியா சோவியா கூறினார்.

85 தை 25

— முருங்கயங்கா

என்பத்தைந்து தை இருபத்தைந்திலும்
இவ்விதமாய்
ஓரு சம்பவம் நடந்தது —

மாலை மயங்கி, மைம்மல் சூழ்ணகயில்,
யாழ்ப்பாணத்தவன் ஆகிய ஒருவன்.
அனுரபுரியில்,
அமரசேகர
எனப்படும் ஒருவரின் வீட்டில் இருக்கிறுன்.
இருந்து, கோப்பியை அருந்துகிறுன், அவன்,
அருகிலே...
அமரசேகரவின் மாமனூர் இருக்கிறுர்;
நரைத்த மீசையும்
நடுக்கம் தீர்க்க
இர்
போர்வையும், கையிலே பொல்லுமாய்
இருக்கிறுர்.

தொலைக்காட்சியிலே நிகழ்ச்சிகள் பலப்பல —
தமிழிலே செய்திகள் — சகலரும் பார்க்கிறார்;
பரத நாட்டியமும் பார்த்துச் சுவைக்கிறார்.
மாலினி என்னும் மங்கை — ஓர் நடிகை —
அவளுடன் நடைபெறும் செவ்வியும் பார்க்கிறார்;
'ஆடல் பாடல்' என்று தொடங்கும்
விளம்பரப் பாட்டைத் தமிழிலே
அமரசேகரவின் அருமைப் புதல்வர்
சனிலும் றனிலும் சொல்லுகின்றனர்.
முக்கால் அதனை முனுமுனுக்கின்றனர்.

வந்த விருந்தினன் — இந்த யாழ்ப்பாணி —
மாமிசம் உண்ணன் என்பது தெரிந்து
சோயா மீற்றும் கண்டைக் காடும்
லீக்கம் அப்பளமும் பருப்பும் சம்பலும்
சோறும் தருகிறார், துப்புரவாக,

மீணும் முட்டையும் தாழும் தவிர்க்கிறார் —
'வேண்டாம், வேண்டாம்' என்று
இவன் தடுத்தும்!

அந்த இரவில், அறுரதபுரியில்,
'நுளம்பு கடிக்குமே!' என்று
நுளம்பு வளையப் புகைவர மூட்டி,
பக்குவமாய் ஒரு சிறுமி தருகிறான்
இந்த யாழ்ப்பானி இனிது துயில்கிறான்.

சம்பவம் என்பதே நடப்பதற்கின்றி
அசம்பாவிதங்களின் அடுக்கே நடைபெறும்
25 நை 25 இலும் —
இனப்பகை வன்செயல் எந்தக் கணத்திலே
பொங்கிச் சரித்துப் போடுமோ என
இரு தரப்பினரும் ஏங்கிடும் வேளையில்
இப்படியாய் ஒரு சம்பவம்!
கலைகள் கதைகளைக் காட்டிலும்
உண்மைகள் உண்மையில் உண்ணதமானவை
— இப்படியாக இவன் நினைக்கின்றான்.

அடுத்த கிழமை அமரசேகர
இருபத்தெந்தை ஞாபகப்படுத்தினான்
அந்த இரவு முழுவதும்
தமது
நெஞ்சம் துடித்த நிலைமையைச் சொன்னார்
'யாரும் அறிந்தால் என்ன நடக்குமோ!'
என்று தம் இதயம்
இரவு முழுவதும்
ஊமையாய்த் துடித்த உண்மையைச் சொன்னார்.

உண்ணத உண்மையின் பின்புறம்
இப்படி உள்ளதே!
என்ன தான் செய்வோம்?

வாழ்த்துகின்றேம்

ஆக்கவுரிமைகள், வியரபாரக் குறியீடுகள், பதிவுகள் தினைக் களம் நடத்திய 1984 ஆண்டிற்கான போட்டியில், கோப்பாய் எஸ். சிவம் எழுதிய 'ஒரு மரண யூர்வலம் புறப்படுகிறது' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு 3000 ரூபா பரிசு பெறுகின்றது. இத் தொகுப்பில் இனைக்கப்பட்ட பெரும்பாலான கதைகள் மல்லிகையில் பிரசரமானவை.

இளம் எழுத்தாளருக்கு மல்லிகை வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப் பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

— ஆசிரியர்

சமுத்துத் தமிழ் நாடக உலகில் கலையரசு சொர்ணவிங்கம்

மறுமதிப்பீட்டிற்கான சில குறிப்புகள்

சி. மௌனகுரு

சமுத்தில் நவீன நாடகத் தின் முன்னேடியாகக் கலையரசு சொர்ணவிங்கம் அவர்களைக் கறுவது இன்று மரபாகிவிட்டது. அவரை ஏன் அங்களும் கூறுகின்றோம்? நவீன நாடகம் வளர்என்னென்ன பங்களிப்புக்களைச் செய்தார்? அவர் காலத்தில் சமுத்தில் நாடக உலகில் பங்காற்றிக் கொண்டிருந்தோர்யார்? அவர்களைவிட இவர் முக்கியத்துவம் பெற்றமைக்கான காரணம் யாது? அந்தமுக்கியத்துவம் சரியானதா? அவர் தொடக்கிவைத்து மரபின் இன்றைய வளிமைப்பாடு என்ன? என்ற வினாக்களுக்கு விடைதேடுமிடத்து கலையரசின் நாடக உலகு தாரதம் மியம் பெறப்படும். இச் சிறுகட்டுரையில் கலையரசு சமுத்துநாடக உலகில் பெறும் இடம் விளக்கப்படுகிறது.

ஆங்கிலேயர் வருகையுடன் இலங்கை வரலாற்றிலே புது அத்தியாயம் ஒன்று ஆரம்பிக்கின்றது. ஆங்கிலேயர் புதுத்திய பொருளாதார அமைப்பினாலும் நவீன நாகரிகத்தினாலும் இலங்கையில் பழைய மரபுகள் ஆட்டம் காண்து தொடங்கின. இன்றுவரை இலங்கையின் தலைவிதியாக இருந்து வரும் காலனித் துவப் பெற்றுதோட்டப் பொருளாதாரத்தை ஏற்படுத்தி

யவர்கள் ஆங்கிலேயர்களே. இப் பொருளாதார முறை சமுத்தில் அடிப்படையான பல மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியது; ஆங்கிலேயர் தமது அரசியல் தளத்தை ஸ்திரப்படுத்துவதற்காக பல்வகைக் கலாசார ஆக்கிரமிய்புகளிலிட்டப்பட்டார்கள். ஆங்கில மொழி, உத்தியோகம் மூலம் குதேசிகளை ஜரோப்பிய மயமாக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது. ஸ்தாபிக்கப்பட்ட புதிய பாடசாலைகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும், இவிகிதர்களும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வற்பத்து அபரிதமாக நடைபெற்றது. உருவாகிய ஆங்கிலம் கற்றேர்உத்தியோகம் தேடி நகரப்புறம் சென்றனர். இருபதாம் நூற்றுண்டு சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இவ்வகுப்பினரின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களே நவீன இலக்கிய வடிவங்களான நாவல், சிறுக்கை ஆகிய வற்றைத் தமிழுக்க அறிமுகம் செய்து வைத்தார். தமது வசதி, ஒப்பு விக்கு ஏற்பாரு நாடக வடிவத்தையும் தெரிந்தனர்.

மேனைட்டு இலக்கியப் பயிற்சியும், துயிழ் நாட்டில் இத்தால

கட்டத்தில் நடந்து கொண்டு ருந்த நாடகத் துறையில் கற் கேரூரின் கடுபாடும் இவர்களை இத் துறையிலீடுபட வைத்தன. சமூத திலும் தமிழ் நாட்டைப் போல படித்தோர் குழாம் நாடகத் துறையுட் புதிகளின்றது. இவர்கள் மரபு வழி நாடகக்காரர் களில் சிலரைப் போல நாடகத் தைத்த் தொழிலாகக் கொண்ட டவர்கள் அல்லர். இவர்களே முதன் முதலில் அரசுகு கள் அமைத்தவர்கள், அவற்றின் மூலம் நாடகத்தினை வளர்த்தவர்கள்.

1913 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் கொழும்பில் ஸங்கா கபோத சபையும், 1914 இல் யாழ்ப்பாளூத்தில் சரஸ்வதி சபையும், 1915 இல் மட்டக் களப்பில் சுகிர்த விலாச சபையும் தோன்றின. இச் சபைகளில் ஆங்கிலம் கற்ற மத்தியதர வகுப்பில்ரே பெரும் பங்கு கொண்டனர். அப்புக்காத்து மாராலும், சிறுப்பர்களாலும், உயர்தர உத்தியோகத்தர்களாலும் இச்சபைகள் அலங்கரிக்கப் பட்டன. ஸங்கா கபோத சபா மூலம் நாடகம் தயாரித்து. நடித்து, பின்னையிற் பெரும் புகழ் பெற்ற கலையரசு சொர்ண விங்கத்தின் நாடகப் பணியும் இக்காலகட்டத்திலேதான் ஆரம் பிக்கப்படுகிறது. கலையரசு சொர்ணவிங்கமும் யாழ்ப்பான மத்தியதர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரே. அவருடன் நடித்தவர்களும் அத்தகைய தகுதி கள் பெற்றவர்களே.

கலையரசு சொர்ணவிங்கத் தின் நாடகப் பிரசேஷம் சமுத்து நலை நாடக வரலாற்றிற் குறிப் பிடத்தக்கது. கலையரசு சொர்ணவிங்கம் ஒரு நாடக ஆசிரியர்ல்ல. 'நல்லதங்காள்' என்ற ஒரு நாடகம் எழுதியதாக அறி

கிடேஷ். ஆனால் அது அத்துலை வெற்றி பெற வில்லை என்று அவரே கூறியுள்ளார். முக்கிய மாக அவர்ஒரு நடிகரும் தயாரிப்பாளருமாவர். அமெச்சூர் நடிகராயினும் தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் நாடகத்திற்கே செலவிட்டவர். பம்மல் சம்பந்த முதலியாரைத் தமது குருநாத ராகக் கொண்டிருந்த கலையரசு தமது குருநாதர் எழுதிய நாடகங்களையே மேடையிட்டார். வேதாள உலகம், சாரங்கதாரா, மனோஹரா, சிம்ஹாநாதன், வாணிபுரத்து வணி கன், நீவிரும்பிய விதமே, சகுந்தலை என்பன அவற்றுட் சில. இவற்றுள் வாணிபுரத்து வள்ளிகள், நீவிரும்பிய விதமே என்பன சேக்ளபியரின் (மெச்சன்ட் ஒவ்வென்லே) (அல்லது லைக் இற்) ஆகிய நாடகங்களின் தழுவல் களாகும். சகுந்தலை, காநிதாசரின் நாடகத்தின் தழுவலாகும்.

கலையரசின் நாடகத்தில் நடித்தோர் ஆணவரும் ஆங்கிலம் கற்று, உயர்தர உத்தியோகம் வசித்த உயர் குடும்பத்து இளாஞ்களாவர். இவரது ராடகம் பார்வையாளர்களிற் பெரும் பாலோர் ஆங்கிலம் கற்ற மத்தியதர வர்க்கத்தினரே. இப்பண்புகள் மரபுவழி நாடகங்களின்று இவரது நாடகங்களை வேறுபடுத்தும் பண்புகளாகும். 'ஸமுத்தில் நாடகமும் நானும்' என்னும் நாலிலே தம் நாடகத்தை, நடிப்பைப் பாராட்டி வியந்து கூறியவர்களாகக் கலையரசு குறிப்பிடுபவர்களில் மிகப் பெரும்பாலோர் படித்தவர்களும், நியாயதுரந்தர்களும் உயர் உத்தியோகத்தர்களுமாவர். இவர்களின் இரசனைக்கு ஏற்பாடு இவரது நாடகங்களும் அமைய வேண்டியதாயிற்று. இவரது நாடகங்கள் ஆரம்பத் தில் கொழும்பு நகரிலேயே மேடையே

நின் என்பதும். பின் னுளி ஸ்யாம்பாணம். கம்பஹா, நீர் கொழும்பு போன்ற நகரப்புறம் பகுசுகளிலேயே மேடையேறின என்பதும் குறிப்பிடற்குரியது. (இக்காலத்தில் தொழில் முறை தடிகர்களான சிருஷ்டங்களாக போன்றோரின் இசை மரபுநாட கங்கனும், பொதுமக்கள் ஆடிய கூத்துக்கஞ்சே கிராமப்புறங்களில் மேடையேறின என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமது பார்வையானாக்கு ஏற்ப அக்காலத்தில் இவங்கை யிற் பெருமதிப்புப் பெற்றிருந்த ஆங்கில நாடகக் கோட்பாடுகளுக்கிணைய குறைந்த நேரத்தில் பொருத்தமான அரங்க அமைப்பும், வேடப் புளைவும், நடிப்புத் துரிதமும் கொண்ட நாடகங்களை மேடையேற்றினர். நாடகம் பயில்வதையும் நாடகமாடுவதையும் ஒர் ஒழுங்கு நெறிக்குள் கொண்டு வந்தவர் கலையரசாவார். ஒத்திகை தொடக்கம் மேடையிடுவது வரை ஒரு நாடகந் தயாரிப்பில் அவர் நுழைக்க மாகவும் அவதானமாகவும் ஈடுபட்டார்!

சலையரசுகாலத்திலே ஈழத்து நாடக உலகு மேற்கு நாட்டுக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றலாமிற்று. ஒவ்வொரு நாடகத்திற்கும், ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் அச் சூழ்நிலையைப் புலப்படுத்தும், காட்சி அமைப்பு மேடையில் அமைக்கப்படலாயிற்று; மாளிகைகளும், மலைகளும், காடுகளும், இயற்கைக் காட்சிகளும், வீதிகளும், சீலைகளிலே வர்ணங்களினால் வரையப்பட்டு, மேடையின் பின்னால் தொங்க விடப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜரோப்பாவிலும், பாரிசிலும் இவை ‘பரோக்’ பாணியில் தீட்டப்பட்டு, மேடைக்கு உபயோகிக்கப்பட்டன.

உயர்ந்த மாளிகைகள் அந்த மாங்களைப் பெரிதாகவும், மாளிகை அல்லது மரங்கள் அவற்றினின்று மிகத் தூரத்தில் இருப்பது போலவும் தோற்றம் தரக் கூடிய விதத்தில் பரேக் பாணி சித்திர முறை அமைந்திருந்தது. சிம்மாசன், தூண்கள், படிக்கட்டுகள், மண்டபம், மேல்மாடி யாவும் திரைகளிலே வரையப்பட்டன. நடிகர்கள் அவற்றின் மீது நிற்பது போல, நடப்பது போல அபிநியித்தார்கள். அவற்றைத் தொடரநடிகர் அனுமதிக்கப்படவில்லை. காரணம் இக்காட்சிஅமைப்பின்மூலம் கட்டு எழுப்பப்படும் மாயத் தோற்ற உணர்வு உடைக்கப்பட்டுவிடும் என்பதனால்.

இந்தப் பின்னணித் திரைகளைச் சுருட்டி விடுவதன் மூலம் குறிப்பிட அக்காட்சி, மாற்றப் பட்டது. அதற்குப் பதிலாக இன்னொரு திரையைக் கிடே ஹீரக்குவதன் மூலம் இன்னொரு காட்சிக்கான பின்னணி உண்டாக்கப்பட்டது. மேடையிலே குறிப்பிட்ட காட்சியை மேலும் உண்மையாக்கும் வகையில் மேடைக்குரிய பொருட்கள் வைக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் ஒரு பொய்மைத் தோற்றம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.

காலை, மாலைக் காட்சிகளைத் தோற்றுவிக்கவும், இரவுபகலை இன்ம் காட்டவும் நடிகரின் தோற்றத்தையும் மன உணர்வுகளையும் விளக்கவும் மின் விளக்குகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதற்குத் தக நடிகர்களின் நடிப்பு முறையும் மாறியது. முன்னர் நடிகர் ஒரே விதமான நடிப்பு முறையையும் உச்சரிப்பையுமே கையாண்டனர். குரல் ஏற்ற இறக்கமின்றி உச்ச ஸ்தாயிலேயே பேசினர். அரசன், மற்றிரி, சேவகன் அனைவரும்

ஒரே நடிப்பையே - செய்தனர் - பேசும்போது மாத்திரமே நடித் தனர். மற்றவர் பேசும்போது தாம் நடியாது நின் றனர். மேடையின் ஒரு மூலையிலிருந்து இன்னெரு மூலைக்கு செயற்கையான நடை நடப்பதும், மேடையின் அடிப்பாகத்தில் நிற்பவரும் மேடையின் மூற்பகுதிக்கு நடந்து வந்து அதன் பின் பார்வையாளரை நொக்கிப் பேசுதலும் முந்திய நாடக நடிப்பு முறைகளாகும்.

நவீன நாடகத்தில் பாத்தி ரங்களின் தன்மைக்கு உற்பத்திப்பு முறை அமைக்கப்பட்டது? மேடையின் பாத்திர அசைவுகள் ஏற்கனவே நிர்யணம் செய்யப்பட்டன. மேடையின் அடிப்பாகத்தில் நிற்கும் பாத்திரம் வெளிச்சம் மூலம் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டமையினால் முன்னால் வந்து சபையோரைப் பார்த்துப் பேசுவது தவிர்க்கப்பட்டது.

மேடையிலே காட்சிகளைத் தத்துப்பமாகக் காட்ட முயற்சி கள் எடுக்கப்பட்டன; காட்சியை மூலம் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் மனிதனின் சுற்பணியில் இடம் குறைக்கப்பட்டது என்றும் கூறலாம். பாத்திரங்களைவிட, கதையைவிட காட்சியே பிரதான மாகி விடும் அவலமும் இதனால் எழுந்தன. 19 ஆம் நூற்றுண்டில் ஜேரோப்பிய நாடக உலகிற் பெரும் செல்வாக்குற்றிருந்த இப்பண்புகள் ஸமத்து நாடக உலகிலும் புகலாயின.

கலையரசு தமது நாடக நூலில் தாம் காட்சி அமைப்புகளை அமைத்த விதம், தெளிவைப் பாவித்த முறை, நடித்த முறை, ஒப்பனை செய்த விதம் அளித்தையும் வீரரமாகக் கூறி

ஷுண்ணார். அத்தனையும் பெருட்பாலும் 19 ஆம் நூற்றுண்டு ஜேரோப்பிய நாடக நெறி சார்ந்தனவாயுள்ளன. நடிப்புப் பற்றி கலையரசு பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

நடிப்பிலே மிக முக்கியமானது என்னவென்றால், ஒரு வர் பேசும்போது மற்ற வர்க்கு ஏற்படும் உணர்ச்சியை முகபாவத்தாலும் அங்கு அசைவுகளினாலும் துலக்கிக் காட்டுவதே. இதை ஆங்கிலத்தில் அங்கன் என்று சொல்லுவார். இது இவ்வாவிட்டால் நடிப்பே இல்லை எனவாம்.

முந்திய நடிப்புப்போலப் பேசும் போது மாத்திரம் நடிக்காது மேடையிற் பாத்திரமாக நிற்கும் வரை நடிக்க வேண்டும் என்ற முறை கலையரசு மூலம் சுதந்து நாடக உலகுட் புகுத் தப்படுகிறது. நடிகள் பாத்திரமாக மாறிவிட வேண்டும். மற்றவர்களைத் தன் நடிப்பின் மூலம் உணர்ச்சி நிலைக்குள்ளாக்க வேண்டும். கதையிலே பார்வையாளர்களை ஒன்றாக செய்து கண்ணீர்சிந்த வேளா கோபப்படவோ வைத்து உணர்ச்சியின் உச்சத்திற்கு அவர்களைக் கொண்டு கேல்லுதலே நடிகளுடைய நடிப்பின் உச்ச நிலை என்பது கலையரசின் நடிப்பு நாடகக் கோட்பாடாகும்.

வேதாள உலகத்திலே பெரும் மலையொன்று வெடித்து அதனாடாக ஒரு நகரம் தோன்றுவது போன்ற நாதனக் காட்சிகளை அமைத்ததாகக் கூறுகிறார். தான் நாடகம் நடத்திய கொழும்பு பய்பிளிக் ஹோஸ் வியந்து அதன் மேடையிற் காணப்பட்ட 'புட் - ஸெந்' ருக்ளையும் மேடைக்கென அழையந்து

முன் நுரை பலபடிகளையும்
சிலாக்கின்றார்,

புராண இதிகாச சரித்திரச்
கலைகளை நாடகமாகவியமையும்
காட்சிகளைப் புலப்படுத்த திரை
களையும் மேஜைப் பொருள்களை
பும் கொண்டந்தமையும் நடிகண்
பாத்திரமாக மாறிவிட வேண்டும் என்ற கொள்கையும், பார்
வையாளரை உணர்ச்சிலவசப்படுத்
தவே நடிப்பின் உச்சநிலை என்
பதும் காட்சிகள் மேஜையில்
தத்துப்பமாக அமைய வேண்டும்
என்பதும் இன்று வரை ஈழத்து
தமிழ் நாடக உலகில் நின்று
நிலவும் கொள்கைகளாகும். இவ்
வகையில் இக் கொள்கைகட்டு
சூழத்து நாடக உலகில் முன்
நேரடி கலையரக அளர்களே
ஏன்பார்.

இத்தகைய நாடக முறை
களையும், நடிப்பு முறைகளையும்
சூழத்து நாடக உலகில் கலையரக
தான் முதன் முதலிற் கொண்டந்
தார் என்றும் சொல்வதற்கில்லை.
19ம் நூற்றுண்டில் இந்தியா
விவிருந்து ஈழம் வந்த பார்சி
நாடகங்களில் இவைகள் யாவும்
அமைதிருந்தன. படித்தவர்களில்
பம்மல சம்பந்தமுதலியார்
இவற்றைச் செம்மைப்படுத்தி
இரு ஒழுங்கு முறைக்குள்
கொண்டந்தார். ஈழத்தில் அதைக்
செய்தவர் கலையரக அவர்களே.
இந்தியாவினின்று ஈழம்
வந்த குழுக்கள் தொழில் முறை
நாடகங்களாக அமைய இவரோ
அமைச்சூர் நடிகராக இருந்தார்.
இவருடைய நாடகத்தின் பார்
வையாளர்கள் இவருடைய
வர்க்கப் பின்னணிக்கு ஏற்ப கற்
க்ரோகவே அமைந்தனர். கற்
க்ரோகரக் களிப்பிலாழ்த்துவதே
நாடகத்தின் பிரதான நோக்கம்
என இவர் கருதினார். இவரின்
இட்தாடக்க கோட்பாடுகளுக்கு
இயைவே அவர் நாடகங்களும்
அமைந்தன.

கலையரக வாழ்ந்த காலத்
தில் ஈழத்தில் வாழ்ந்த ஏணை
நாடகக்காரர்களுடனும் உலகப்
பரப்பில் நடந்த நாடக இயக்கங்களுடனும் ஒப்பிடுகையில்
கலையரசின் பலமும் பலவீணமும்
புலனுகும்.

கலையரக வாழ்ந்த காலத்தி
வேதான் பேராசிரியர் கணபதிப்
பிள்ளை யாழ்ப்பாண மணிதைர
நாடக மாந்தராக்கி யாழ்ப்பா
ணப் பேச்கத் தமிழில் நாடகம்
எழுதி இருார். மனோஹரானும்,
சாரங்கதாரரானும் உலவிய ஈழத்து
நாடக உலகில் யாழ்ப்பாணத்து
உடையாரும், மணியகாரரானும்
யாழ்ப்பாணத்து எளிமையான
மாந்தரும் உலவ ஆரம்பித்து
விடுகின்றனர். வாழ்க்கையில்
கண்டுபோத மேஜையிலும் வர
வேண்டும் என்ற பிரகடனத்தை
நாடக உலகில் க. கணபதிப்
பிள்ளை பிரகடனப்படுத்திவிட்டார். மேற்குலகில் எமலிசோலா
பேரான் ந எழுத்தாளர்களும்,
ஸ்ரவிஸ் லால்ஸ்கி போன்ற
நாடக மேதைகளும் இயற்பண
பின் உண்ணத் நிலையைக் கண்டு
விட்டனர். எனினும் கலையரக
தன் குருநாதர் வழியில் காட்சி
ஜோட்டனைகள் மிகுந்த ராஜா
ராணிக் கலைகளையே ஆடிக்
கொண்டிருந்தார். பேராசிரியர்
கணபதிப்பிள்ளையின் உடையார்
மிடுக்கையும், வழிதெரிந்தது
என்ற சமூக நாடகத்தையும்
மேஜையிட்டாலும், கலையரசின்
பணியும் பங்கும், ராஜா ராணிக்
கலைகளின் பக்கமே. இதற்குக்
காரணம் அவர் நாடகத்தை
இரு மகிழ்ச்சிக்குரிய கேளிக்கைக்
குரிய சாதனமாக எண்ணியதே.
இவ்வகையில் கலையரக பழைம
யின் பிரதிநிதியாகவேயுள்ளார்.

கலையரக வாழ்ந்த காலத்
தில் நாட்டுக் கூத்துக்களும்,
இசை மரபு நாடகங்களும் கிரா
மங்களில் நடைபெற்றன

அவையே நமது பாரம்பரியமு மாகும். அந்நாடகங்களுக்கென சில அழியல் முறை வெளிப் பாட்டுத்திறன் என்பன இருந்தன. ஆனால் பாமரர் கைப்பட்டு அவை பயனிழுந்திருந்தன. அத்தகைய நமது மரபில் கலையரசு ஆர்வம் கொண்டிருப்பினும் அவற்றைத் தூயமை செய்து நமக்கென ஒரு பாரம்பரியக் கலை மரபை எழுப்ப முயற்சித்தாரில்லை. கலையரசின் நாடகக் கோட்பாடுகள் மேடை, ஒலி, நடிப்பு என்பன பண்டையகூத்து முறைகளுக்கு எதிரான தாகவேயுள்ளன. பாமரர் கைப்பட்டுக் கூத்து செம்மையிழந்திருந்தமையினால் அவ்வது அதன் பார்வையாளர் கிராமிய மக்களாயிருந்தமையினால் அதை ஆடியோரிற் பெரும்பான்மையோர் சமூகத்திற் பின்தங்கியவகுப்பின் ராயிருந்தமையினால் கூத்துத் தமிழரின் நாடக வடிவமாக எடுத்து அதை உயிர்ப்பிக்கும் எண்ணம் உயர் பாரம்பரியத்திலும் ஆங்கில நாகரிகப்பின்னணியிலும் உதித்த கலையரசினால் முடியாத காரியமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவ்வண்ணம் செய்வதற்குரிய சமூகச் சூழலும் அன்று உருவாகாத தோடு அவ்வண்ணம் செய்திருப்பாரேயானால் அவர் மத்தியதரவர்க்கு நடிகர்களைக்கூட இழந்திருக்கவும் கூடும். எனவேதான் அவர் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்துக்கு அந்தியமான ஆங்கில நாடகக் கோட்பாடுகளுக்கிணையந்த நாடகத் துறையை நாடினார்.

கலையரசு வாழ்ந்த காலத்திலே உலக நாடுகளில் நாடகத் துறையில் புதுமை காணும் இயக்கம், பரிசோதனை நடத்தும் பண்புகள் பரவலாகத் தொடங்கிவிட்டன. நாடகம் ஒரு மேடைக் கலை என்பதை உள்

வாங்கி, அதனை ஒரு பலமிக்க மக்கள் தொடர்புச் சாதனமாக என்னினி நாடக வடிவங்களிற் செய்யும் பரிசோதனைகள் காரணமாக தமது அனுபவங்களையும் கருத்துக்களையும் மக்கள் முன் கொண்டு செல்லும் வழக்கம் ஜோப்பிய நாடக ஆய்வறிவாளிடம் தோன்றிய காலம் கலையரசின் காலம். அரிஸ்டோட்டலின் பொய்மையிலிருந்தும், மறு மலர்ச்சிக்கு முந்திய பொய்மையிலிருந்தும் விடுதலைப் பெறும் புது முயற்சிகள் ஜோப்பாவில் தொன்றிவிட்டன.

18 ம் நூற்றுண்டில் பழைய, பொய்மையான நாடக வடிவத்திற்கு எதிராக, நாடகத்தின் வடிவம் - அதன் பயன்பாடு பற்றிச் சிந்தித்த ஜோப்பிய நாடகக்காரர்கள்க்கு கீழூத்தேய நாடக அரங்கு கவர்ச்சியடைய தாயிருந்தது. பிரச்ட், ஆற்றவுட் போன்றேர் இவ்வண்ணம் கீழூத்தேய நாடக அரங்கைக் கண்டதால் தம் நாடகக் கொள்கையை உருவாக்கியோரே. இலவண்ணம் மேலீத் தேயத்தவருக்கு ஊட்ட ஈக்தி வழங்கிய, உலக நாடக வளர்ச்சிக்கு 18 ம் நூற்றுண்டில் ஜீவசக்தி வழங்கிய நமது பாரம்பரிய நாடக அரங்கைக் கலையரசு கவனித்தாரில்லை. அவற்றில் எதுவும் அவரின் நாடகப் பார்வைகளுக்கிறப்பானதாக படிவில்லை. அதற்கு மாருக ஆங்கில நாடக முறைகளையும், ஆங்கிலப் பாரம்பரியத்தை தழுவுமே ஏற்றார். எவற்றை மேலீத்தேய நவீன நாடகக்காரர் லீமர்சித்து ஒதுக்கின்றோ அவற்றை இவர் ஏற்றார். எவற்றை அவர்கள் தேடிப் புதுப்பித்தனரோ அவற்றை அவர் விலக்கினார். இவ்வகையில் நமது பாரம்பரிய நாடகத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லாத குற்றச்சாட்டுக்கும் கலையரசு உள்

ளாகினார். இக்காலகட்டத்தில் கொழும்பில் ஜீந்துப்பிடியில் ஐரோப்பிய முறையிலமைந்த ஒரு நாடகத்தைப் பார்த்து விட்டு இது ஐரோப்பியச் சாய வில் அமைந்தது: தமிழரின் தனித்துவமான நாடகப் பண்பு இதில் இல்லை என்று கூறிய கலயோகி ஆனந்த குமாரசாமி யின் கூற்று அன்றைய சூழலில் தனிக்குரலாகவும், வலிமையுற்ற ரூலாகவுமே ஒலித்தது.

சிங்கள மக்களின் நாடக அரங்கை மரபு வழி நாடகத்தி விருந்து புதும்பித்து திசை திருப்பிய பேராசிரியர் சரச சந்திரா போன்றேருடன் ஒப்பிடுகையில் கலையரசு நமக்கு தமிழ் நாடக வாரிசாகவே நமக்குத் தெரிரின மூர். (இவ்வகையில் இந்திய ஓவிய வரலாற்றில் ரவிவர்மா பற்றிய விமர்சனம் கலையரசுக்கும் பொருந்தும் என்று நினைக்கிறேன்).

கலையரசு வாழ்ந்த காலத்தில் மேற்கு நாடுகளில் நாடகப் பரிசோதனை முயற்சிகள் தீவிரமாக ஆரம்மித்து விட்டன. நாடகத்தின் வடிவம் பற்றியும் நாடகம் மக்கள் மத்தியில் சில விடயங்களைக் கூற வரும் தொடர்புச் சாதனங்ம் என்ற வகையிலும் நாடகத்தின் பயன் பாடு பற்றியும் சிந்தித்து நாடக ஆய்வறிவாளர்களால் இம் முயற்சன் மேற்கொள்ளப் பட்டன. மேயர் ஹோப்டினுடைய 'சிம் பொலிக் தியேட்டர்', 'எபிக் தியேட்டர்', அன்ரோனின் ஆட்டு வார்ட்டருடைய 'தியேட்டர் ஓப் குளவிற்றி' குரட்டோ வஸ்கியினுடைய 'தியேட்டர் ஓப் பவற்றி' என்பன ஐரோப்பிய நாடக உலகில் முனோவிட்டு வராத் தொடங்கிவிட்டன.

மேடைபற்றி, நடிப்புப் பற்றி, நாடக வடிவம் பற்றி, உரையாடல்கள் பற்றிய இவர்களின் எண்ணங்கள் மரபு முறையினின்று மாறுபட்டனவ. நடிகள் பாத்திரமாக மாறிவிடக் கூடாது. தான் நடிப்பவன் என்ற எண்ணம் எப்போதும் நடிகளிடம் இருக்க வேண்டும் என்பது நடிப்பின புதிய இலக்கணமாக விட்டது. மூன்று பக்கமும் அடைக்கப்பட்டு பார்வையாளரை ஒரு பக்கச் சுவராக்க கொண்ட மேடை அமைப்பி னின்று மாறி வெளி முழுவதை யும் நடிகள் பாவிக்கலாம் என்று மேடை பற்றிய புதிய கருத்து உருவாகி விட்டது. ஆடை அணிகளும், தத்ருபமான காட்சிகளும் கற்பணியைத் தூண்டாது. பார்வையாளரை அவைகாட்சிப் பொருளாக்கிவிடும். பார்வையாளரையும் சிந்திக்கவைக்கும் நாடகத்திலீடுபடுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் நவீன நாடக உலகை ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கி விட்டது.

இத்தகைய புதிய நாடகச் கொள்கைகளைக் கலையரசு தன்காலத்தில் அறிந்திருக்கவில்லை என்றே கூறலாம். ஏனெனில் தனது நாலில் தன் காலத்திற் காணப்பட்ட பழைய நடிப்பு முறைகளையும், நாடக முறைகளையும் கலையரசு விமர்சிக்கின்ற ரேயோழிய புதிய மேற்கூறிய தன் சமகால முறைகளைப் பற்றி ஏதும் கூறினாரில்லை. இப்புதிய போக்குகள் 1970 கணுக்குப் பின் ஏர்தான் — கலையரசு வாழ்ந்த காலத்திலேயே நாடக உலகை ஆக்கிரமிப்பதைக் காணகிறோம்.

சுருங்கச் சொன்னால் தனது காலத்தில் ஜீரணித்த கிராமப் புறங்களில் வலிவோடும் வனப் போடும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மக்கள் கலையான பாரம்

பரிய நாடகக் கலையைப் புதுப் பிக்கும் முயற்சியிலோ அல்லது அவற்றின் நாடக அமிசங்களை உள்வாங்கி தமிழருக்கு ஒரு தனித்துவமான நாடக வடிவை ஆக்கும் முயற்சியில் கலையரசு ஈடுபட்டாரில்லை. அல்லது தனது காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் சாதாரண வாழ்க்கை நலையைப் பிரதிபலித்து நாடகத்தை சமூகப் ரீரசனைகளைக் கிண்டல் செய்து நாடகத்தை ஒரு சமூக மாற்றச் சாதனமாகச் சிந்தித்த பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை போன்று நாடகத்தில் ஈழத்து மக்களைப் பிரதிபலித்தாருமில்லை. அல்லது நாடகத்தின் வடிவமும் பயனும் பற்றிச் சிந்தித்து நாடகத்தை நலை உலகின் ஒரு நேரடிஊடகமாகப் பயன்படுத்திய மேற்கு நாட்டு நாடக ஆய்வறிவாளர் போற செய்தாருமில்லை. இவற்றிற்கு மாருக ஜரோப்பிய முறையில்லை விக்டோரியன் காலத்து முறையில் நாடகங்களைக் கற்றேர்களின் களிப்பு கருதி செம்மையாக தமிழிலே நகல் செய்து கொண்டிருந்தார். தம் வாழ் நாளை நாடக உலகித்து முழுமையாக அர்ப்பணித்த தமைக்கும், தமிழ் நாடக உலகில் கற்றேருரின் கவனத்தை ஈர்த்தமைக்கும் அவருக்கு நாடக உலகு கடப்பாடுடையது. ஆனால் ஈழத் தமிழர்க்கென அவர்களை மையமாக்கி – ஒரு நாடக வடிவத்தைத் தோற்றுவிக்க அவர் பிரக்ஞா பூர்வமாக முயற்சித் தார் என்று கூற முடியாதுள்ளது

பாரம்பரியத்தைப் புதுப் பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணும், சமகாலத்தைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணும் கொண்டு நாடகம் அளிக்கையில் பரிசோதணை முயற்சிகள் கொண்டிருப்பாரேயானால் கலையரசின் இடம் ஈழத்து நாடக

உலகில் மிக ஆழமானதாக இருந்திருக்கும்.

எனவேதான் இன்றைய நாடக ஆய்வாளர் கலையரசை விட அவர் காலத்தில் கிராமங்களிலும், பொதுமக்கள் மத்தியிலும் பாரம்பரிய நாடகங்களையும், கூத்துக்களையும் அழிய விடாமற் பாதுகாத்து கூத்துக்கூலை கூத்துக்களை அக்கறையுடன் தேடுகின்றனர், ஆராய்கின்றனர். கலையரசைவிட இந் நாட்டுப் புறக் கலைஞர்களே தமிழ் நாடகத்தின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாத்து வைத்துத் தந்தவர்களாவர்.

பாரம்பரியத்தில் காலாண்றி நமக்கென, நமது பிரச்சனைகளை நாடகமாக்கியமையினுடேயே பாரம்பரியத்தைப் புதுப்பித்த பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தரும், சமகாலத்தைக் கணக்கிலெடுத்த பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையும் 1970க்குப் பின்வந்த பரிசோதணைக்காரர்களான இளம் முன்னேடுகளும் கலையரசைவிட ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகில் கணிப்புக்குடையவர்களாகில்லைர்.

சிலிநொச்சி மாவட்ட சிறப்பு மலர்

சிறப்பு மலர் வெளியீடு சம்பந்தமாகத் தொடர்பு கொள்ள விரும்புவர்கள் கீழ்க் கண்ட முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

திரு. ப. சிவானந்த சர்மா
பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை நீர்ப் பாசனத் திணைக்களம் சிலிநொச்சி.

மேமன் கவியின்

‘இயந்திரச் சூரியன்’

வெளிப்பீட்டு விழா

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் கொழும்பில் நிறைவு தரும் ஒதுபுத்தக வெளிப்பீட்டு விழா நடந்தேறியது. வலம்புறி கவிதா வட்டம் ஏற்பாடு செய்து இருந்த மேமன்கவியின் மூன்று வது புதக் கவிதைத் தொகுதியான ‘இயந்திர சூரியன்’ என்ற நாவிள் வெளிப்பீட்டு விழாவே அது.

மார்ச் மாதம் நீந் திகதி புதன்கிழமை மாலை மெயின் வீதியில் அவைந்துள்ள முஸ்லிம் லீக் வாலிப் முன்னனி தலைமையகத்தில் தீங்கரன் பிரதம ஆசிரியர் திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் தலைமையில் தண்டபெற்றது. கலையன்பன் ரபீக்கின் வரவேற்புரையுடன் விழா ஆரம்பமானது.

இவ்விழாவில், நூலாசிரியர் அறிமுகத்தினை நடாத்திய பொது துவில் முதல்வர் ஜனைப் எம். ஐ. உதுமான் லெப்பை அவர்கள் தனது உரையில், ‘மேமன்கவியை கடந்த பல வருடங்களாக ஒரு தண்பராக அறிந்து வைத்திருப்பவன் நான். இந்த வகையில் அவர் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றி வரும் பணி யை நன்கு அறிவேன்’ என்றார்.

இவ்விழாவுக்கு பிரதம அதிகியாய் வருகை தந்திருந்த சிங்கள், தபீழ் எழுத்தாளர் திரு. கே. ஜி. அமாதாச அவர்கள் ‘இயந்திரச் சூரியன்’ முதல் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார். அவர் தனது சிறப்புரையில், ‘தமிழில் புதுக்கவிதை வளர்ந்துள்ளதைப் போன்று சிங்கள மொழி இலக்கியத்துறையில் புதுக்கவிதை நன்கு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. தமிழைப் போல் சிங்களத்திலும் மேமன் கவியைப் போன்ற இளைய சமுதாயத்தினரின் பங்களிப்பு கணிசமாக உள்ளது’ என்று தமது உரையில் குறிப்பிட்ட திரு. அமரதாசா அவர்கள் மேலும் தனது உரையில் சமகால சிங்கள புதுக்கவிதை வளர்ச்சியைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார்.

திரு. அமரதாசாவின் உரையையடித்து, கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் ‘இயந்திரச் சூரியன்’ தொகுதியை விமர்சனம் செய்தார். கடத்துரை வழங்கியவர்களில் மு. பஷீர் தனசு பேச்சில் ‘பெயநக்காக புகழுக்காக எழுதுபவர் அல்ல மேமன்கவி. உணர்வளைகளின் உத்தப்பட்டே எழுதுகிறோர்’ என்றார்.

அடுத்து, கருத்துரை வழங்கிய வெ. முருக்ஷபதி, 'தமிழர் களுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டு, தமிழர்கள் தமிழைப் பறப்புவது சேவையல்ல? தமிழர் அல்லாத ஒருவர் தமிழை வளர்ப்பது சேவையாகும். இந்த வணக்கில் மேமன்களி பாராட்டுக்குறிய ஏர்' எனக் குறிப்பிட்டு, ஒரு முறை மறைந்த இரசிகமணி கணக்செத்திநாதன் அவர்கள் மேமன்களியைப் பாராட்டியதை நீண்டுவர்த்தார்.

சில்லையூர் செல்வராசன் தனது கருத்துரையில், 'நான் புதுக்கவிதைகளை எதிர்ப்பவன் அல்ல, ஆனால் கவிதை என்றால் ஒரு ஒழுங்கு முறை தேவை. மேமன்களியின் புதுக்கவிதைகளில் சீற்றாத்தையும் மீறலையும் பார்க்கிறேன். மேமன்களியின் சீற்றம் சினமாக அமையக் கூடாது' என்று குறிப்பிட்டு ஒரு சிறப்பான உரையை நிகழ்த்தினார்.

எஸ். ஐ. நாகர்கனி புதுக்கவிதை மூலம் ஒரு வாழ்த்துக் கவிதையை மேமன்களிக்கு வழங்கினார். இவ்விழாவிற்கு முன்னாள் சபாநாயகர், அமைச்சர் பாக்கீர் மரிக்கார் அவர்களும் வருகை தந்திருந்தார்கள்.

இறுதியாக நன்றியுரை நிகழ்த்திய மேமன்களி எனது தொகுதிகளின் வெளியீட்டு விழாக்களில் என்றுமே பதி இவரை நான் நிகழ்த்துவதில்லை. காரணம், என்று படைப்புகளைப் பற்றிய விமர்சனங்களுக்குப் பதில் கூறுவது நாகரிகமல்ல எனக் கருதுவன் நான்' என்று குறிப்பிட்ட மேமன்களி, 'கடந்த எனது இரண்டு தொகுதிகளுக்கு வழங்கியது போல எனது மூன்றாவது இந்தொகுதிக்கும் ஆதரவு வழங்கியமைக்காக அனைவருக்கும் நன்றி கூறும் சந்தர்ப்பமாக இப்பதிலுரையைப் பயணபடுத்திக் கொள்கிறேன்' என்றார்.

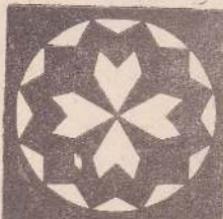
நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இலக்கிய ஆர்வலர்கள் வருகை தந்திருந்தனர். நீண்ட கிடைவெளிக்குப் பின் கொழும்பு மாநகரில் நடந்த சிறப்பான விழாவாக, வலம்புரி கவிதா வட்டம் ஒழுங்கு செய்த மேமன்களியின் 'இயந்திரச் சூரியன்' வெளியீட்டு விழா அமைந்தது என்றே கூறவேண்டும்.

— வியாரா

வருந்துகின்றோம்

திரு. கே. எம். வாசகர் நம்மை விட்டு மறைந்து விட்டார் என்ற சோகச் செய்தி கேட்டு ஆழ்ந்த கவலையடைகின்றோம். வாணைவி நாடகத் துறைக்கு அவர் செய்த சேவை மறக்க முடியாதது. பல நாடகக் கலைஞர்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்து ஊக்குவித்து வளர்த்த நன்பர் வாசகரின் இழப்புக்கு நமது கலைஞர்கள் சார்பில் வருந்துகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

மேல்மாடிச் சந்தை

— மேமன் கவி

தீங்கு செல்லும் இரயில் பெட்டிகளாய்
தெரியும் கடைகளின் முடிய
கதவுகளோடு விடியும்
சீமெந்துச் சாலையாய் காலை
மேல் மரடிச் சந்தை.

ஒற்றைப் பிரயாணியாய் உள்ளே
நுழையும் முதல் வியாபாரி
கற்றை நோட்டுக்களை ‘பிள்’ களாய்
மாற்றிப் பார்சல் கட்டைத்
தலையில் சமந்து செல்வான் வெளியே!

‘சுடச் சுட வடை’ யென்று சொல்லி
வருபவனே—
படப்படவென்று வெளிப்பாயும்
சொற்களை
கடகடவென்று காசாக்கிக்
காலி பேசினேடு போவான் முற்பகலில்.
தன்னீர்க் கேளே தறைப் பொலித்தீன்
குளிப்பாட்ட—
ஏப்பங்கள் உலாவும் மத்தியங்கள்
மேல்மாடிச் சந்தை!

மீட்டர் கோல்கள் கைகள் முளைத்து
பக்கத்துக் கடைக்குள் அதன் கோலோடு
ஷைலுக்கிட கிடக்கு—
கத்திசிக்கோல்கள் வெட்டுப் போட்டு
வெவ்வேறு கடைகளில் தொங்கும்;
வியாபார வேளை உரிமையாளர்
தேடிவரும் வரை!

தேவையின் போது மட்டுமே தேடும்
ஞருவ்களுக்கும் கால்கள் முளைத்து
பத்துக் கடைகள் தன்னி
பத்திரமாய்க் கிடக்கும்!

காவற்காரர்களைப் போல் இடைக்கிடை
கடை வாசல்களில் நிமிஸ்து நிற்கும்
பார்சல்கள்!

அனுகாதயாய் ஆயிரம் புடவை பிள்கள்
கிடந்தாலும், அநியாயமாய் ஏவனும்
ஶாக்கிச் செல்லாத கண்காணிப்பு
வலயச் சந்தை மாடி!

அறிமுகமற்ற 'திரு' முகம் ஒன்றேனும்
உள்ளே உலாவினால் ஒரு முகம் உடன்
பின் தொடர்ந்து அதன் சரிதையோடு
திரும்பும் விரிப்போம்!

முற்பகவில் வந்த வகைக்காரனே
பிற்பகவி அருமையான முறைக்கோடு வர—
மாஸ்காய்க்காறி அவனைத் தொடர்ந்து வர
சந்தைத்தக்குன் ஒரு சந்தை கூட்டுவர்!
‘காட் போட்’ ஓரளாய்க் கிடக்கும்
வெறும் காகித மட்டைகள் வம்பு
அளப்போனை வீரனுக்கும்;
அந்தியில்—
வெறும் உடம்போடுவரும் ‘ஜெயந்த’ எனும்
தெழிலாளியின் திருக்கைப்பட்டதும்
படுத்துக் கிடக்கும் சரீரமாய்
அமைதியைச் சுத்தமாய்க் கொல்லும்
மேல்மாடிச் சந்தை
ஒரிரு கடைகளின் ஸப்தத்தோடு! ♫

சகல சோவியத் புத்தகங்களும்
இங்கே கிடைக்கும்

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல்,
சிறுக்கதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தேவையான
விண்ணான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன
வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும்
இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட் புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

124, குமாரன் ரத்தினம் ரேட், கொழும்பு-2.

தமிழ்ச் சமூகம் தழுவிய புதிய இலக்கியப் பரிமாணங்கள்

சபா ஜெயராஜா

எங்கள் கிராமத்து
மென்ன இரவின்
பாட்டிக் கதைகளில்
இராட்சதர் இன்று
வருவதேயில்லை!

இலங்கையின் இனத் தொடர்புகள், இனப்பிரச்சினைகள் பற்றிய சமூக விஞ்ஞான வியல் ஆய்வுகள் ஆய்வறிவாளர் மட்டங்களிலே நிகழ்த்தப் பெறுதல் தவிர்க்க முடிபாத சிந்தனைச் செயல் முறைகளாகியுள்ளன.

வழமையான இலக்கியப் புனைவுகளிலிருந்து வேறுபாடான முறையிலே அல்லது ஏறுமாறான முறையிலே புதிய அறைகளை கரும், புதிய முகத்தோற்றங்களும் வெளிப்பாடு கொண்டத் தொடங்கின. பேராசிரியர்கா, சிவத்தம்பியவர்களின் 'புதிய சவாங்கள் புதிய பிரக்ஞாகள், புதிய எழுத்துக்கள்' என்ற தொடரும் புதிய அபிவிருத்திகளின் விமர்சன அனுகு முறையாக அமைந்தது.

தமிழ்த் தேசிய இனம் தழுவிய புதிய அனுபவங்கள் புனைக்கதை வடிவிலே சாந்தனுடைய கதைகளிலே முனைவிடத் தொடங்க

கிய பொழுது அது தீவிரமான மதிப்பீடுகளுக்கு உள்ளாக்கப் படாதிருந்தமையை ஒப்பக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தமிழ்ச் சமூகத்தினர் என்ற வகையிலே கொழும்புத் தொழில் நிறுவனங்களிலும், குழலிலும் ஏற்பட்ட புதிய அனுபவ உணர்வுகள் கலைப் பரிமாணத்துடன் தரப்பட்ட வேளை அன்று அவற்றில் இழையோடி நின்ற பெரும்பான்மை இன மேவான்மைத் தாக்கு விஷைகள் பற்றிய புனைவுப் பல்வேறு தனங்களிலே நோக்கப் பெற்றன.

(அ) இன அடிப்படையிலே தமிழ்த் தேசிய இனத்தினர் தாக்கு விஷைகளை அனுபவித்தாலும் அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தக் கூடாது என்ற கருத்து. உணவில் சமூகத்தின் பாரிய முரண்பாடாகிய வர்க்க நிலைப் பட்ட செயல்களுக்கு அது குந்தகமாகி விடும் என்று கருதப்பட்டதும். மறுபுறம் வர்க்க உணர்

ஷக்ளை மழுச்சடிப்பதற்கு இனம். மொழி, மதம், பிரதேசம் போன்ற உணர்வு நிலைகள் தட்டி யெழுப்பப்படுதலால் அதை தொடர்பான அனுபவப் புணவு கணில் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டுமென்ற முன்வகுக்கப் பட்ட வாதம்.

(ஆ) கரண்டல் என்பது இன அடிப்படையிலே நிகழ்த்தப்பட்டாலும் அது கண்டுப் பாருமல் விடப்படக் கூடிய சொல் அன்று எனவும், அநீதி கணுக்கு எதிரான நியாயமான உணர்வுகளை எழுத்தாளன் நீஜ வாழ்க்கையைத் தழுவி முன்வகுக்கும் பொழுது அவ்வகைச் செயல் பாரிய வர்க்க முரண்பாட்டைப் புடமிட்டுக் கூரக்கும் நடவடிக்கையாகவே அமையுமென்ற கருத்து.

(இ) இன, மொழி, பண்பாட்டு அடிப்படையிலே வாய்ப்பாகவும், அனுகூலமாகவும் எண்ணிக்கையிற் பெரும்பான்மை என்ற ஏற்படிடமைகளைக் கண்டதுமான ஓர் இனம், தமது இனவுணர்வுகளைத் தாண்டும் வகையிலே செயற்பாடு கொள்வதே வகுப்புவாதம் என்றும், மறுபுறம் இன, மொழிப் பண்புகளில் அனுகூலங்கள் குன்றிய ஒரு சமூகத்தினர் தமது உள்ளுணர்வுகளை வெளியிடுதல் வகுப்புவாதம் அல்ல என்ற கருத்து - அதாவது அடக்க முறைகளுக்கு உள்ளாக்கும் ஒரு தேவீய இனம் தனிக்காக உள்ளூக்குரல் எழுப்புதல் வகுப்புவாதம் ஆகாது என்பது.

(ஈ) இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் தேவீய முதலாளித் துவத்தின் எழுச்சி இன உணர்வின் இங்கிதத்தைக் களர்க்காது குரோதமாய், வெறியாய் வளர்ந்துவிட்ட நிலையில் அவற்றை ஜம்பத்து ஆருகளிலே மீன் வளி

யறுத்தாது விட்ட முற்போக்கு இலக்கியப் புணவுகள் தேசிய மரபிலே மார்க்ஸியத்தை உணர்ந்திகூந்தன.

எழுபதுகளிற் சாந்தனுடைய புணைக்கதையாக்கக்கூடியே கரண்டலுக்குள்ளான தமிழ்ச் சமூகத் தினரது உணர்வுகள் கலைப் பரிமாணங்களுடன் தரப்பட்ட வேளி அவை இனச் சூரோத உணர்வையோ, வகுப்புவாத உணர்வையோ தூண்டிலீடாத திதானமான ஈமநிலைகள் கொண்டதாக அமைந்திருந்தன. இனங்களுக்கிடையே இழையோடு நின்ற மனிதாபிமான உணர்வுகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்காமை மார்க்ஸிய அனுகுமுறைகளாற் பிறப்பிக்கப் பெற்ற முதிர்ச்சியைக் காட்டியது. எல்லா மனிதர்களும் இனியவர்கள் என்பதும் எல்லாப் பண்பாடுகளும் இனியன் என்ற கரண்டவின் பிடியிலிருந்து விடுப்படுதலான சிந்தனை நோக்கினை வரித்து கொண்டவர்களும், இச்சிந்தனையோடு முரண்பட்டவர்களுக்குமிடையே இலக்கியவாக்க வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. பின்னவர்களுக்கு இனங்களுக்கிடையே இழையோடு நின்ற மனிதாபிமான உணர்வுகளைத் தொடுக்கக் கூடிய முதிர்ச்சிக்காணப்படவில்லை. முற்போக்காளர்க்கும் முற்போக்கு அல்லாதொருக்குமிடையே காணப்பட்ட வேறுபாடுகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

தமிழ்ச் சமூகம் சார்ந்த சாந்தனுடைய புணவுகள் இன்றைய தேசிய இனச் சித்தரீப்புக்குரிய நிதானமானதும், மானுட அறைக்கலை நியாயப்படுத்துவதுமான களத்தை வகுத்தன. இன மேலாண்மை வாதம் தமிழ்ச்தேவீய இனத்தின் மிக நுண்ணிய உணர்வுகளைத் தாக்கியமையின்

அதிர்வகள் நமது கலைப் பாரும் பரியத்தின் ஆழ்ந்த வேர்களின் மீது நின்று எழுதப் பெற்றமை யைத் “கிருஷ்ண தூது” புதிப்படுத்தும். முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் கட்டியெழுப்பி வந்த சாதியடக்கு முறைக்கு எதிரான கிளர்த்தெதமுகை, வர்க்க முரண்பாடுகளுக்கு எதிரான அணிதிரள்ளுக் கொண்டவற்றின் படிமலர் சுசியாகவே அந்த வளர்ச்சி காணப் பெற்றது.

சாந்தன் புனைக்கதைகளிலே மேற்கொண்ட உள்ளடக்க அனுபவம் சமகால எழுத்தாளர்களிற் பலரின் ஆக்கங்களுடன் இயைப்பு கொண்டவையாகவும் காணப்பட்டன இனமேலாதிக்க நிலை களை மலையகப் பின்னனியிலே சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களும், யாழ்ப்பாளுப் பின்னனியிலே செ. யோகநாதன் அவர்களும் சித்திரித்துள்ளையின் வேறுபாடுகள் குழல் வாழ்நிலைக் கோங்களுடன் பின்னிப் பினைத் திருந்தன.

கவிதையிலே தேசிய இனச்சரண்டவின் அவலங்களும் அநீதிகளும் சேரனுடைய ஆக்கங்களில் மார்க்கிய அனுங்கு முறையிலே மலர்ச்சி கொண்டன. புனைக்கதையிலே சாந்தனிடத்துக்காணப்படும் வித்தியாசமான போக்கும், கவிதையிலே சேரனிடத்துக்காணப்படும் வேறுபாடான தனித்துவமும், மார்க்கிய அனுங்கு முறையிலிருந்து மலர்தெழும் சிருஷ்டி வீசினப் பன்முகப்பட்ட அழியற் கோலங்களைக் காட்டுகின்றன.

கலை, இவக்கியங்களிலே மார்க்கிய அனுங்குமுறை வேறும் ஆக்கிலே வார்த்தெடுக்கும் உருவங்களைத் தொற்றுவிக்கும் உருகருத்தையும் மேற்கூறிய வடிவ வளர்ச்சிகள் நிராகரிக்கின்றன. சாந்தனிடத்தும், சேரவிடத்தும்

காணப்படும் வடிவ மலர்ச்சி வேறுபாடுகள் புகைக்கதை, கவிதை யைன் ந மூந்த வேறுபாடுகளாக மட்டும் அமையவில்லை.

இங்கு வெளிப்பாட்டு, ‘சிந்தனை முறையை’ வெளிப்பாடு, ஆகியவற்றை வேறு பிரித்து நோக்க வேண்டியுள்ளது. அனுபவங்களை விளங்கிக் கொள்ளவே, ஒழுங்களை மக்களும், எதிர்வு கந்தும் கலையுடைய மாதிரிகள் துணை செய்கின்றன. சிந்தனை, மெட்டிப்பயண்பாடு, செயல், ஆகிய முன்றும் ஒன்றுடன் மற்றையது என்னிப்பினைத்து நிற்கும். இவற்றைச் சூடு இனைத்தாக அனுபவங்களை மதிரிக்களாக்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாரூப் உருவாக்கப்படும் கலை மாதிரிகளை அல்லது கலையுருவங்கள் நிரவித்த ஆயத்தை கலையை ஏற்படுத்தி விட்டன.

புதிய புதிய சமூக நெருக்கடிகள் ஏற்படும் பொழுதும், அந்த நெருக்கடிகளை மாற்றி அமைப்பதற்கான உபாயங்கள் தொன்றும் பொழுதும் அங்குதுபாரிய முரண்பாடுகளை அடியொற்றி ஒரு வர்க்கம் இன்னொரு வர்க்கத்தின் செயற்றுக்கூடுகளை முறியடிப்பதற்கான தந்திரங்களை மாற்றியமைக்கும் பொழுதும், நிரவித்த ஆயத்தை நிலைத்து மாற்றப்படான இலக்கிய நிலைப்பட்கள் கிளர்ந்தெடும்.

சிந்தனையமைப்புத் தொடர்பாக ஏற்படுகின்ற இந்த மாற்றம் எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல ஒரே வர்க்கத்தினர் அணைவருக்கும் ஏற்படும். இவ்வாரூப் நிகழும் சிந்தனையமைப்பு மாற்றத்துடன் இனைத்து வகையிலே முப்பெரும் பண்புகளையுடைய

(52 ம் பக்கம் பார்க்க)

மகாகவி தராஸ் ஷவ்சேங்கோ

— காந்தன்

இறப்பெண் அணக்கையில்
 இவ்வுடலை
 என்பிரிய
 உக்ரேவிய மண்ணிலேயே
 புதைத்திடுங்கள்—
 பரந்த வெளி நடுவில்
 ஒரு மேட்டில்
 வயல்கள்
 வரையிலா வுதெப்பிகள்
 நீர்ப்பானும் நீப்பரின் கரைகள்
 எல்லாம் என் கண்ணிற்பட
 அம் மாருதியின் குரலோசை
 என் காதிற்பட……….

என்னைப் புதைத்தபின்
 ஏழுந்திடுவீர்
 ஏழுந்துங்கள்
 தனொயாவும் தகர்த்திடுவீர்
 வென்றெடுத்த விதிதலைக்கு
 நீர் வாரிப்பீர்
 பிறகு—
 சுமையறியா அந்த
 சுதந்திரப் பெருவாழ்வில்
 எனை நினைப்பீர்
 எனக்காகப் பிரார்த்திப்பீர்.

‘மரண சாசலம்’ என்ற உக்ரேவிய மொழிக் கவிதையின் சாரம் இது ஏழுதியவர் ஏறத்தான் 135 ஆண்டுகளுக்கு முன் மறைந்த தராஸ் ஷவ்சேங்கோ.

உக்ரேன் சோசோகுலைவில் உள்ள இறைமை மிக்க பதினைந்து குடியரசு+ஸிலெ உக்ரேனைய மொழி ஸல்லாவிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். குஷ்ய பானஷுக்கு மிக நெருங்கியது — தமிழகு மலையாளம் போல்.

புரட்சிக்கு முந்திய காலகட்டத்து உக்ரேவிய முறபோக்கு இலாகியம், உழைக்கும் மக்களின் இலட்சியக்கண்ணியும் அபிலாக்கு கண்ணியும் பிரதிபலி தத்து. தராஸ் ஷவ்சேங்கோ, இவரன்

ஃப்ராந்கோ, மிழுயிலோ கொத்ஸ்டைபிள்ளகி, வெஸ்யா உக்ரேயன்கா போன்ற சிறந்த பல இலக்கிய சர்க்கார்கள், உக்ரேனிய இலக்கியத்தை உலக அரங்கிற்குக் கொண்டு வந்தது மட்டு மின்றி, உக்ரேனிய மக்கள் தம் சமூக, கேசிய சுதந்திரத்தைக் காப்பதில் காட்டிய பற்றாறுதியை, வளர்த்தெடுப்பதிலும் துணை நின்றவர்கள் எனப் போற்றப்படுவர்கள். இவர்களில் ஷவ்சேன்கோ முக்கியமானவர். பலவேறு விதங்களிற் தாம் கலையாற்றலை வெளிப்படுத்தியவர். அடிமைக் குடும்பமொன்றிற் பிறந்த ஷவ்சேன்கோ, பின்னர் உக்ரேனியப் புத்திலக்கியத்திற்கு அடித்தளமிட்டவரானார்.

ஆஸ்திரிய — ஹங்கேரி ஆக்கிரமிப்புக்குள்ளாகி இருந்த உக்ரேனிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சி சற்றுத் தாமதமாகவே அமைந்தது, இம் மறுமலர்ச்சியின் முழுமையாகக் கொள்ளப்படுவர் ஷவ்சேன்கோ, உக்ரேனிய மக்களின் சமூக கலாசார வாழ்விலும் ஒரு புது யுத்தைத் தோற்றுவித்த பெருமைக்குரியவர்.

தன் மான்னேடிகள் — சமகாலத்தவர்திடமிருந்தும், நாட்டார் இலக்கியங்களிலிருந்தும் ஊட்டம் பெற்று, உக்ரேனிய இலக்கியத்தை ஜனராஞ்சகம், யதார்த்தம் என்ற பரிமாணங்களுக்கு உயர்த்தியவராகக் கணிக்கப்படுகிறூர்.

1814 மார்ச்சில் பிறந்து, 1861 மார்ச்சில் காலமான அவரின் 26 வது வயதில் வெளியான ‘கொப்லார்’ என்ற முதலாவது கவி கைத்த கொகுதியிலே, யுக்க கவிஞராகத் தமிழை இன்காட்டிக் கொண்டு விட்டதாக விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள். அதற்கு அடுத்த ஆண்டில் வெளியான ‘ஹந்தமாகி’ என்ற கவிதை இதனை உறுதி யாக்கிறீர்து.

இந்த சிந்தனையாளரான ஷவ்சேன்கோ, மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை முன் விறுத்தி, அவற்றின் தீர்வுக்கான வழி கலையும் கட்டினார். உக்ரேனிய இலக்கியத்தில் ஒழுக்கவியல், அழகியல் நிலைகளை உயர்த்தியதோடு, சமூக சுதநியாகவும் அதனை உருமாற்றிய பெருமை அவரைச் சாரும். அடிமைத் தனத்தையும், கொடுங்கொள்ளமையையும் அம்பலப்படுத்தின என்பகால் கடுமையான தனிக்கைக்குட்படுத்தப்பட்ட அராசு எழுத்துக்கள் பல, கவிஞரின் மறைவுக்குப் பின்னரே வெளியாக முடிந்தது.

ஷவ்சேன்கோவின் ஆக்கங்கள் உக்ரேனிய மக்களின் சமூக—கேசிப் பிரக்ஞங்களை வளர்த்தெடுத்ததையூடன், மக்களிடையே நட்புணர்வையும் ஒற்றுலமையையும் வளர்ப்பதிலும் பெரும் பங்காற்றின என விதந்துரைக்கப் படுகின்றன.

சொற்களையும் கவிக்களையும் ஆண்பவராக மினீசந்தாரென உபுமப் பீம் ஷவ்சேன்கோ நாடகங்கள், நாவல்சனாஸ்ட் எய்கினர் நஷ்டம், போவின் பூட்சியாளர்களின் சுராவாய் இங்கிலர் விரோதமைப் போராட்டத்திலும் தீவிர பங்கெடுத்தார் அவரது பாட்சிகோ ஆண்தாயகச் சிந்தனைகளும் இலக்கியப் பாரம்பரியமும்— உக்ரேனில் மட்டுமன்றி, குடியாவினதும் வேறுபல ஸ்லாவிய தேசங்களினதும் — பிற்காலத்திய இலக்கிய கலாசார வளர்ச்சி முழுவதிலும் விடுதலைப் போராட்டத்திலும் தம் செல்வாக்கைப் பிரயோ

கித்தார். ஷெவ்சேன்கோவின் மணறவின் பிறகு பல புதிய பெயர் கள் உருபோனியக் கவினதயுக்கில் இடம் பெற்றன. இவர்களிற் கஸிசமானேர் அவரைப் பின்பற்றி எழுதியோராவர்.

உக்ரேனிய நூன்கலைகளைப் பொறுத்தளவிலுங்கூட ஷெவ்சேன் கோவின் படைப்புக்கள் ஒரு புதிய கட்டத்தைக் குறித்தன. சிறு வயதினிருந்தே பாரம்பரிய ஒனியங்களுடன் பரிச்சயங் கொண்டிருந்த அவர், பின்னர் ஸெயின்ற் பிற்றேன் பேக் — இப்போது வெளின் கிராத்—ல், புகழ் பெற்ற கைத்தீர்கர் காஸ் ப்ரூய்லோ விடம் பயின்றார். குஞ்சு ஒவியப் பாணிகளையும். உலகின் வேறு பல ஒவியப் பாணிகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு தன் காலத்தின் பெருமைக்குரிய ஒரு கலைஞராகத் திசைந்தார்.

ஷெவ்சேன்கோவின் புகழ் வாய்ந்த உருவ ஒவியங்களில் தம் மைத்த மே வரைந்த ஒரு கொகுதிப் படங்கள் விதந்தறைக்கப் படுகின்றன. கலைஞரும் ஒவியங்களும் ஒரு கலைஞரின் ஆக்ம வெளிப்பாடாக அவை அமைந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றன. ஷெவ்சேன்கோவின் கவினதைக் கலையும் ஒவியக் கலையும் பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொண்டு ஒத்திவை சொன்னிருந்தன. தம் ஒவியங்கள் பலவற்றிற்கான கருத்துக்களைத் தம் கவினதகளிலிருந்தே அவர் பெற்றுள்ளார்.

தம் அஞ்ஞாத வாசத்தினின்றும் மீண்டபிறகு, ஷெவ்சேன்கோ, ஒவியம் சொல்குக் கலையிலும் ஆர்வம் கொள்ளவானார். சிறந்த ஒரு கலைஞராக அத்தகவையிலும் இங்காட்டிக்கொண்ட அவர், உயர்ந்த விழுதினைப் பெற்றது மாத்திரமல்லாமல், அக்கலை வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்தார்.

பல்வேறு பரிமாணங்களின் காட்டிய போதிலும் கவிஞர் என்ற தோற்றுமே முதன்மை கொள்கிறது. பாரதிக்கும், ஷெவ்சேன்கோ ஏஞ்சும் வாழ்க்கைப் பங்குப்பணி போன்ற பலவற்றில் ஒற்றுமைகள் காணப்படுவதாக. தமிழ்நின்றான் உக்ரேனியர், கவாந்தி வித்தாவி ஃபுர்ணைகா ஒரு தடவை குறிப்பிட்டார். *

(19 ம் பாகத் தொடர்) |
கலையாக்கம் வெளிவரும்பொழுது
அது ஆவலுடன் வரவேற்கப்
படுகின்றது.

முப்பெரும் பண்புகளாவன: நிகழ்ச்சிப் புலத்தைப் பிராதிநிதித் துவப் படுத்துப் பீயல்பு, சிக்கனம் மிக்க மொழியாக்க வியல்பு, விளைவுச்சரும் சக்தி பெருக்க வியல்பு என்பதையாகும். ஒரு நிகழ்ச்சிப் புலத்தை அல்லது முக்கியப்பட்டு அறியப் பெறுகின்றது என்பதே கூடிய முக்கியபத்துவம் பெறுகின்

து. எவ்வாறு அறியப் பெறுகின்றது என்பது 'அமைப்பைக் கற்றுக் கொள்வதன் வாயிலாகப் பெறப்படுகின்றது. அமைப்பைக் கற்றுக் கொள்வதற்கும், புதிய புதிய நிலைமைகளைக் கண்டறிவதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களை இயங்குகின்றே கொள்ளல் செய்வதற்குமான' எய்ர்பாடுகளில் சமூக விஞ்ஞானம் பற்றிய முழுமையை அறிந்து கொள்ளுகின்ற வாலாற்றின் இயங்கியல் நியகி களைப் புரிந்து கொள்ளுதலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. *

காண்டில்

ஓ பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொல்
லக்குடிய ஒரு சில எழுத்
தாளர்கள் மட்டு ம மல்லிகை
யில் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய எழுத்தாளர்களை நீங்கள் ஜக்குவிப்பதில் கூயா? புதிய எழுத்தாளர்கள் ஆக்கங்கள் ஒன்றுமே தரபான தில்லையா?

கரவெட்டி.

சி. ரதைமனி

மல்லிகையை யாருக்குமே
குத்தகைக்குக் கொடுத்து விட
வில்லை. இலக்கியத்தின் மீதும்
மல்லிகையின் இலக்குப் பிரயா
ணத்தின் மீதும் ஆழமான விச
வாசம் கொண்டவர்களின்
படைப்புக்கள் அடிக்கடி இடம்
பெறுவது சரியானது என்பதே
என் முடிவு. புதியவர்கள் அவச
ரப்படுகிறார்கள், ஆழமான
இலக்கியப் பயிற்சியைப் பெறப்
வின் நிற்கின்றனர். நமது பெயர்

அச்சில் இடம் பெறவேண்டும்
என்ற ஆவல் முன் நிற்கின்றதே
தவிர. இலக்கியத் துறையில்
ஆழமாக வேர் வான்றி வளர
வேண்டும் என்ற அங்கறை இவர்
கவிடமில்லை. இருந்தும் பல
இளம் எழுத்தாளர்களை இனங்
களிடு வளர்த்து வருகின்றது
மல்லிகை. 'குறிப்பிட்டுப் பெயர்
சொல்லக்கூடிய எழுத்தாளர்கள்'
என் நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளவர்
களில் அனேகர் ஆரம்பத்திலிருந்து
மங்கிலையால் வளர்ந்தவர்கள்
என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்
தக்கது!

ஓ நீங்கள் இன்று ஈழத்து இலக்கியத்தில் காணும் வரலேற்கத்தக்க மாறுகல்கள் என்ன? அதைப் பற்றிய உங்களது கணிப்பீடு என்ன?

கரும்பராய்.

ம. ராஜகுமார்

இலங்கையிலிருந்து— வெளி வரும் சகல பத்திரிகை, சிறு சஞ்சிகை, தட்டச்சு வெளியிடுகள் அண்தத்தையும் கருத்தான்றிப் படியிப்பவன் நான். இப்பொழுது சமீப காலமாக ஒரு புதிய மாற்றத்தை நான் நன்கு கவனிக்கின்றேன். முஸ்லிம் பெண்கள்— குறிப்பாக யுவதிகள்— மிகத் தாராளமாகவும் பெருந்தொகை பிழராகவும் தமிழ் இலக்கியத்தை நேரிக்கிண்றனர்; எழுதுகின்றனர். இது ஒரு வரவேற்கத் தக்க பாரிய மாற்றம். இவர்களில் அநேகர் நாளைக்கு ஒரு வனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டவுடன் அல்லது ஒரு குழந்தைக்குத் தாயானவுடன் எழுத்துத் துறையையே மறந்து விடுவார்கள் என்பதை நான் அனுமானித்து போதிலும் கூட, கமிழ்ப் பிரதேசமல்லாத ஏனைய பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து கொண்டு பேரு பிடித்து எழுத முன் வருவதே மிகப் பெரிய சாதனை என நான் கருதுகின்றேன்.

முஸ்லிம் இளைஞர்கள் பலரும் ஆர்வம் கூரலாமாக இன்று எழுத்துத் துறையில் நுழைந்துள்ளனர். இப்படித்தான் எங்கள் காலத்திலும் நடந்தது. திடமெரன் இப்படிப் புறப்பட்டவர்களில் பலர் திடமெரன்று கானுமல் போய் விடுவதும் உண்டு. இவர்களிடம் நான் எதிர்பார்ப்பது ஒன்றுதான். எனவே சிரமங்கள் எந்திரப்பட்டாலும் எத்தனைகள்கூட்டங்கள் முன் வந்தாலும் எத்தனை இடர்கள் இடைமறித்தாலும் எழுத்துத் துறையை விட்டு விட்டு ஒதுங்கி விடாதீர்கள். ஓய்வு கொண்டு படாதீர்கள். உங்கள் நாமம் சுழக்கு இவக்கியத்தில் இலக்கியைபாரிக்குமளவிற்கு மெய்யாகவே உழைக்க முன் வாருங்கள். இவர்களில் பலரின் நாமத்தை நான் இனங் கண்டு மனதில்

பறித்து வைத்துள்ளேன். அதை நிலை நிறுத்த முயற்சிப்பது அவர்களின் எதிர்க்கல் உழைப்பைப் பொறுத்தது.

● இந்த நெருக்கடியான காலத் தில் மல்லிகையின் வீற்பனவு விரியோகம் எல்லாவற்றையும் எப்படிக் கரிக்கட்டுகிறீர்கள்? குப்பிளான். வ. தவயோகன்

எனக்கே அதிசயமாக இருக்கின்றது. கடந்த காலங்களின் விட, இன்று வெளிவரும் மல்லிகை இதழ்கள் வெகு சுறுசுறுப்பாக வீற்பணியாகின்றன. மன்றையக் காலங்களில் என்னைக்கண்டு பல நண்பர்கள் ஒதுங்கிப் போவதுண்டு. காரணம் எனக்குத் தெரியும். நான் யாரையுமே எப்பொழுதுமே இரத்தில்லை. இருந்தும் அவர்களுக்கு என்னிடம் ஒருவகை மனப் பயம். ‘அறுவானுக்கு ரெண்டெருகுபாய் அழவேனுமே மல்லிகைக்கு’ என்ற பயம். இன்று வீதியில் அவர்களில் மிகப் பெரும் பாலோர் என்னை நிறுத்தி அன்பாதரவாக மல்லிகைவாங்களின்றனர். வீற்பனை நிலையங்களும் ‘இன்னும் கொஞ்சப் பிரதிகளை அதிகரித்துத் தாருங்கள்’ எனக்கேட்கின்றன. உண்மையான உழைப்பு எந்தக் கண்ட நஷ்டங்கள் வந்தாலும் சரியாக மதித்துப் போற்றப்படும் என்பதைச் சமீப காலங்களாக நான் நன்றாகவே உணர்ந்து வருகின்றேன்.

● சென்ற இதழில் ஓர் உருக்கமான வேண்டுகோளை வெளியிட்டுள்ளீர்களே, அது சம்பந்தமாக என்ன எதிர்ராவில் வந்தது?

மானிப்பாய். ம ஸ்ரீதராஜ்

மல்லிகையின் எதார்த்த நிலையை அடக்கத் தமிழ்வை கவனிக்க விளையாகப்படுத்துவதுதான் சரியான நிலை என்பது

எனது எண்ணம். பலர், மல்லி கையின் ஆக்மக் குரலைப் புரிந்து கொண்ட அநேகர் நேரடியாகவே எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு ஆக்க உதவிகளைப் புரிந்துவளர். இதில் முக்கியமானவைன்று சும்மா பாராட்டும் பாராட்டாகக் கடிதம் எழுதுவதை விட, பிரச்சினையின் மையத்தைப் புரிந்து கொள்வது தான் முக்கியம். அதைப் புரிந்து கொண்டார்களே என்பதுதான் என் திருப்பதி.

● உங்களையுப் புரிந்துகொண்டு விட்டால் பண்ணுகின்றவர்களுக்கு நீங்கள் ஏன் பதிவேதும் சொல்வதில்லை?

வசாவிளான், ப. கேள்வியும்

நான் தினசரி பறில் சொல்விக் கொண்டுதானே இருக்கின்றேன். உழைப்பினால்— கடுமையான உழைப்பினால்!

● கடந்த மல்லிகை இதழின் அட்டைப் படத்தில் சௌரவிக்கப்பட்டுள்ள மாத்த ஸீ அருணேசர் உருவத்தைப் பதித்து வெளியிட்டதில் நமக்கெல்லாம் ஓர் ஆக்ம இருப்பதி. இந்த நல்வர்யாக்களைய யார் உங்களுக்குச் கொண்டனது?

மாத்தனை. க. ஞானமோகன்

யாழ்பாணத்திலிருந்து வெளிவருவதால் மல்லிகை ஒரு யாழ்ப்பாணத்துச் சுஞ்சிகை என்ற மனப்பான்மை பல்ஸிடம் விரும்பியோ விரும்பாம்-வா ஒட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. நான் சென்னையில் ஒரு கட்டத்தில் குறிப்பிட்டது போல, சாந்தி, சரஸ்வதி தொடர்ந்த பாலதையத்தான் மல்லிகை பின்பற்றி வருகின்றது என்பதை மல்லிகை தனது வரலாற்றுப் பின்னணி யாகக் கொண்டு இயங்கி வரு

வது. எனவே வெளிவரும் பிரதேசமல்ல முக்கியம். வெளியிடும் உள்ளடக்கந்தான் பிரதானம்.

இதை மனதில் கொண்டே, நான் பலரை அணுகி மாத்தனை அருணேசர் புகைப் படத்தைப் பெற முயன்றேன். மாத்தனைக் கார்த்திகேச என்னுடைச் சூத்து மூத்துப் படத்தைப் பெற்றுத் தந்தார்; அவரே அருணேசர் பற்றி எழுதவும் ஒப்புக் கொண்டார். மக்கள் மத்தியில் தங்கள் சேவையைப் பிறப்புப் பெற்றுள்ள பல கலைஞர்களை இன்னும் மன சில் வைத்துள்ளேன். காலாகாலத்தில் அவர்களைப் பற்றிய கொரவமும் மல்லிகையில் இடம் பெறும்.

● உள்ளெம்மையைச் சொன்னால்கூட்டுங்கள் கள் அபிமானி நான்! ஆனால் இதுகாலவரை உங்களை நெருங்கிப் பேசுப் பழக அச்சப்பட்டவன், உங்களது புத்தக முனினுறர்களைப் படித்தபோது ஏற்பட்ட அச்சம் இது. சமீபத்தில் முறைநாடு ஞாயிறு மலில் பழம் பெரும் எழுத்தாளர் வரதர் உங்களைப் பற்றி எழுதிய குறிப் பொன்றைப் படித்ததின் பின்னர் என் எண்ணமே மாற்றிட்டது. உங்களது அனியைச் சார்ந்த எழுத்தாளர் ஒருவர் உங்களைப் பற்றி அப்படிக் கூறி யிருந்தால் நான்னை மனதில் கொண்டிருக்க மாட்டேன். வரதர் போன்ற முதிர்ச்சியடைந்த ஒருவர் உங்களைப் பற்றிச் சளியாக எடை போடாமல் கருத்துச் சொல்லியிருக்க மாட்டார் என்ற உணர்விலேயே நான் அவர் கருத்தை மதிக்கின்றேன்; அவரது கருத்துக்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கூற நினைக்கின்றீர்கள்?

கண்ணுகம்,

க. பஷ்மநாததன்

நீங்கள் சொல்வது உண்மை.
நம்மெர்கள் யாராவது இப்படிச்
சொல்லியிருந்தால் நான் அதைப்
பெரிநாகப் பொருட்படுத்தியிருக்க மாட்டேன். இலங்கையில்
ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெருப்பா
லான சுஞ்சிகைகள் என்னை முதன்
முதலில் திட்டியே ஆரம்பித்தன.
தொடர்ந்து அவை வெளிவர
விட்டன. இவ்கிய எதிரீகள் திட்ட
இம் போது நான் கம்மா சிரித்து
விட்டு இருந்து விடுவேன். வர
தர் போன்ற மதிக்கத்தக்க ஒரு
வர் என்கூப் பற்றி இப்படி ஒர்
அபிப்பிராயம் வைத்திருக்கின்ற
ார் என்பதைப் பார்க்கும்போது
உண்மையில் நான் இதயத்தால்
கணிந்து விட்டேன். 83 ஜூலைக்
ஸ்வரத்தின் தீயினால் நான் என்
விடம் தூட்டிக் கொண்டிருந்த
ஒவ்வொரு தன்மையை கூட்டு
கீத்துங்கு வரதர் போன்றவர்
களீன் இத்தகைய கணிப்பீடு
வேறாகு மனக் கோணத்தில்
என்னிடமுள்ள கில குறைபாகு
களை விட்டொழிக் குத்துவதை
நம்புகின்றேன். என்றை எனக்கே
துலாம்பரமாக கடுத்துக் காட்டிய
வரதரின் அக் குறிப்புக்களை
மல்லிகை வாசகர்களும் அறிந்து
கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவே வேறேர் இடத்தில்
அதைப் பிரசரித்துள்ளேன்.

மெனப் போராடி, மக்களைத் திரட்டி இயக்கம் நடத்தியது முறபோக்கு எழுத்தாளர் என்கம், அதில் வெற்றி பெற்றது. கடந்த காலங்களில் இந்த மன்னில் உழைக்கும் பஞ்சை, பராரிகளைப் பற்றி அவர்களுக்கு நடந்த பல வேறு கொடுமைகள் பற்றித் துணிந்து சிருஷ்ட இலக்கியம் படைத்தவர்கள் நாம். அப் பொழுது இச் சமகாலக் கூப் பாட்டுக்காரர்கள் என்கே ஒனிந் திருந்தனர்? நாம் அன்று கை யாண்டது அன்றைய சமகாலப் பிரச்சினை இல்லையா? அல்லது தமிழர் பிரச்சினை இல்லையா? — வெறும் காதிப் பிரச்சினை மட்டும்தானு அது? ‘எழிய காதிய கோப் பற்றி இதுதள எழுதுது கள்’ என இவர்களின் முன்னைய பரம்பரை நம்மைக் கிண்டல் செய்தபோது இவர்களும் வாய்க் குள் சிரித்துக் கொண்டவர்கள் தானே? நமக்காதரவாக என்ன எதிர்வாதம் செய்தனர்? இப் பொழுதானு சமகாலப் பிரச்சினைபற்றிய ஞாலேதயம்? எந்தச் சமகாலப் பிரச்சினைகளுக்கும் நாம் அந்தியமானவர்கள்வும் நாம் வெறும் பேரு பிடிப்பவர்கள் மாத்திரமல்ல. நமக்கென்று தெளிவான ஒரு தத்துவமுனை பிரச்சினைகளை அந்தக் கண்ணேட்டத்தில் — அதன் வெளிக்கூத் தில்— இனங் கண்டே அனுகிழமுதுகின்றோம். மற்றவர்களின் மன ஆவேஶங்களுக்கு எங்களது பேருவை வலுக்கட்டாயமாகத் திடை திகுப்பி எழுத வைக்க எதேச் சாதிகாரம்தான்! அதற்கு இந்தப் பேருக்கள் வளைந்து கொடுத்துப் பழக்கப்பட்டவையல்லவே!

● சம்காசப் பிரக்தியைகளை
இவர்கள் தொடரவில்லை என்
கெடு குற்றச் சாட்டு உங்கள்
அணியின்றைப் பற்றிப் பொல்லுப்
படுகின்றதே? உங்களது கருத்து
ஏன்ன?

கூடுதல் காம்மி. மு. கிளர்க்கிள்

சம்மா உரத்துச் சுத்தங் போடுவதால் உண்ணம் பொய் யாகிவிடப் போவதில். இந்த மன்னைப் பற்றி, இந்த மன்னைவில் வாழும் மக்களைப் பற்றி இலக்கியம் படிடக் கேள்வு

**ESTATE SUPPLIERS
COMMISSION AGENTS**

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial: 26587

To

E.SITTAMPALAM & SONS
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

MARCH - APRIL 1985

Mallikai

REGISTERED AS A NEWS PAPER AT G. P. O. SRI LANKA
(K. V. J / 81 / NEWS / 85)

Dealers in :

WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER

With Best Compliments of :

PIL. S. V. SIEVUGANCHIETTAIR
140, ARMOUR STREET,
COLOMBO - 12.

Phone: 24629

Digitized by Noolaham Foundation

இது சஞ்சிகை 234 B நூலாக்கம் முகவரியில் வசிப்பவ்
நூலாக்கம் முகவரியில் வசிப்பவ்
நூலாக்கம் முகவரியில் வசிப்பவ்
நூலாக்கம் முகவரியில் வசிப்பவ்